

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.12.2002
KOM(2002) 772 endelig

KOMMISSIONENS RAPPORT TIL RÅDET

Kommissionens foranstaltninger som svar på bemærkningerne i Rådets henstilling

Opfølgning vedrørende regnskabsåret 2000

KOMMISSIONENS RAPPORT TIL RÅDET

Kommissionens foranstaltninger som svar på bemærkningerne i Rådets henstilling

Opfølgning vedrørende regnskabsåret 2000

FORORD.....	3
INDLEDNING	4
1. KAPITEL 1 - EGNE INDTÆGTER	10
2. KAPITEL 2 - DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK	13
3. KAPITEL 3 - STRUKTURFORANSTALTNINGER	17
4. KAPITEL 4 - INTERNE POLITIKKER	23
5. KAPITEL 5 - EKSTERNE AKTIONER.....	27
6. KAPITEL 6 - FØRTILTRÆDELSSESSTØTTE	32
7. KAPITEL 7 - ADMINISTRATIVE UDGIFTER.....	35
8. KAPITEL 8 - FINANSIELLE INSTRUMENTER OG BANKAKTIVITETER	38
9. KAPITEL 9 - REVISIONSERKLÆRING MED UNDERBYGGENDE OPLYSNINGER.....	39

FORORD

I henhold til traktatens artikel 276, stk. 3, og finansforordningens artikel 89, stk. 8, sigter Kommissionens "opfølgingsrapport" lige som i de tidligere år mod at redegøre for de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at efterkomme bemærkningerne i henstillingen om decharge for gennemførelsen af det almindelige budget og for EKSF's aktionsbudget. Nærværende rapport er svaret på Rådets ønsker i de bemærkninger, der ledsagede dets henstilling om decharge af 5. marts 2002. Herved får Rådet alle nødvendige oplysninger om Kommissionens foranstaltninger til sin rådighed, når det skal drøfte sin kommende henstilling om decharge for 2001.

Kommissionens foranstaltninger i forbindelse med de enkelte henstillinger fra Rådet er anført i boksene

INDLEDNING

1. Rådet noterer sig med tilfredshed, at Kommissionens praktiske gennemførelse af initiativer med henblik på at forbedre sin forvaltning og sin regnskabsføring, hvoraf en stor del stammer fra Revisionsrettens årsberetning, viser, hvor stor betydning denne beretning har som et instrument til kontrol af lovligheden og den formelle rigtighed samt til bestemmelse af den økonomiske forvaltnings kvalitet. Rådet understreger derfor, at det er nødvendigt med en nøje opfølgning af de henstillinger, der fremsættes under decharge-proceduren.

Prodi-Kommissionen arbejder i hidtil ukendt omfang på at modernisere og forbedre den finansielle forvaltning. Decharge-proceduren skal i denne sammenhæng ses som en lejlighed til konstruktiv dialog mellem institutionerne for at finde frem til områder, hvor der kan ske forbedringer.

2. Rådet er tilfreds med, at der er flere positive aspekter i rapporten, men erkender samtidig, at Kommissionen endnu ikke har nået de mål, som den selv har sat for reformen. I den forbindelse vil Rådet gerne understrege, at det tillægger omarbejdelsen af finansforordningen stor betydning, idet den virkelig er en hjørnesten i EU's finanssystem.

Efter Kommissionens egen opfattelse har den allerede nået en hel del i forbindelse med sin reform. Kommissionens kortfattede rapport for 2001 indeholder en detaljeret analyse af reformens gennemførelse. Hovedelementerne i analysen er følgende:

- Prioritering, allokering af ressourcer og effektiv brug af dem

Der blev ved hjælp af den strategiske planlægning og programmering (SPP) fastsat delmål, der er blevet gennemført i forbindelse med reformen. Samtlige tjenestegrenes udarbejdelse af årlige ledelsesplaner har været et stort skridt fremad. Den aktivitetsbaserede ledelse har hjulpet Kommissionen til at fokusere på klare prioriteter med klare mål. Det kan, uden at yderligere forbedringer kan udelukkes, konkluderes, at Kommissionen i 2001 levede op til sine løfter i hvidbogen, hvilket er et betydeligt resultat under hensyn til det store tids- og ressourcetryk, som tjenestegrenene har arbejdet under, og at en så stor ændring kun kan indføres gradvis.

- Politikken for menneskelige ressourcer

Høringerne af personalet og "samrådene" med fagforeningerne førte til følgende resultater:

(1) Oktober 2001: "Den samlede reformpakke vedrørende personalepolitikken", der omfattede 15 kapitler. De første ni skulle forelægges Kommissionen til endelig vedtagelse og omhandlede sociale vilkår, herunder ordninger for familierelateret orlov og fleksible arbejdsordninger, lige muligheder, socialpolitik og personalefaciliteter, mobning, uddannelse, mobilitet, rapportering af uregelmæssigheder, disciplin, opretholdelse af det faglige niveau, ansættelse, mellemlidelse samt løn og pension. De sidste seks kapitler blev drøftet med henblik på at fastlægge Kommissionens endelige holdning til: bedømmelse og

forfremmelse, karrierestruktur, løstansat personale, mæglingfunktion, fleksibel pensionering samt en generel revision af personalevedtægten.

(2) Den 20. december vedtog Kommissionen et udkast til forordning om ændringer af personalevedtægten og gennemførelsesbestemmelser for bedømmelse og forfremmelse med det formål at forelægge disse for det interinstitutionelle vedtægtsudvalg med henblik på udtalelse. Alle de ændringer af de grundlæggende bestemmelser for EU's tjenestemandssystem, som Kommissionen finder nødvendige, er indarbejdet i udkastet til forordning.

(3) Kommissionen traf de resterende beslutninger i løbet af første kvartal af 2002 (retningslinjer for stillingsbeskrivelser, retningslinjer for mobilitet, gennemførelse af administrative undersøgelser og disciplinærsager, regler for Kommissionens uafhængige nationale eksperter, rapportering af uregelmæssigheder, socialpolitik, mæglingfunktion, retningslinjer for uddannelse og opretholdelse af det faglige niveau samt bedømmelse og forfremmelse). Kommissionen besluttede ligeledes at forelægge udkastet til forordning for Rådet med henblik på at afslutte lovgivningsprocessen inden medio 2003.

- Revision, finansforvaltning og kontrol

Målet med reformen er at gøre procedurerne enklere, hurtigere og mere kontrollerbare ved at decentralisere ledelsesansvaret til dem, der er tættere på beslutningsprocessen, og øge gennemsigtigheden.

(1) I 2001 indførte tjenestegrenene nye finansforvaltningskredsløb på baggrund af en vurdering af de dermed forbundne risici, organisationsstruktur og omkostningseffektivitet. Hovedfaserne i godkendelsen af finansielle transaktioner blev således skitseret under overholdelse af det grundlæggende princip om, at initiering og verificering af en transaktion skal være adskilte funktioner. Hver af Kommissionens tjenestegrene etablerede desuden en intern revisionsfunktion til at bistå generaldirektøren eller kontorchefen med at verificere den interne controls effektivitet.

(2) Ligeledes i 2001 blev den interne revisionstjeneste gjort uafhængig af finanskontrollen. Den interne revisionstjeneste har stor betydning for Kommissionen i kraft af sin uafhængige holdning til kvaliteten af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

(3) Den centrale finanstjeneste, der blev oprettet medio 2000, fokuserede i 2001 sin indsats på forslaget om omarbejdelse af finansforordningen, definitionen af standarder for intern kontrol og risikostyring og vejledning til Kommissionens tjenestegrene herom samt styrkelsen af kontraktforvaltningen og de offentlige indkøb i tjenestegrenene. Herudover blev der lagt vægt på at yde den ønskede hjælp via help-desk, uddannelse og information. Endelig blev der på grund af behovet for at styrke de centrale finansinformationssystemer arbejdet mere målrettet med det nuværende systems overordnede kvalitet og udviklingen af nye funktioner som beskrevet i hvidbogen (kontraktdatabase, centralt fakturaregister og geninddrivningsforvaltning).

(4) Generaldirektørerne og cheferne for tjenestegrenene fremlagde i maj 2002 deres første årsberetning for 2001. Denne beretning viser, at der er gjort betydelige fremskridt, selv om der stadig mangler meget med henblik på at forbedre de finansielle forvaltningssystemer.

(5) Området intern kontrol og finansforvaltning har fået et nyt skub fremad gennem den nye finansforordning, som afspejler nøgleprincipperne for finansreformen, og som træder i kraft

1. januar 2003. Overførslen af den centrale forhåndsgodkendelsesfunktion betyder, at tjenestegrenene skal finde ud af, i hvor høj grad de er parate til at overtage det fulde decentraliserede ansvar. Støttesystemerne i form af de centrale finans- og regnskabsinformationssystemer skal udvikles, så de opfylder kravene i den nye finansforordning (især med hensyn til de nye arbejdsgange inden for de godkendende tjenester og med hensyn til transaktionstyper). Kommissionen er ligeledes ved at se på, hvorledes den kan overholde periodiseringsprincippet, der indebærer ændringer både af regnskabsreglerne og edb-systemet. Dette projekt blev igangsat af et memorandum til Kommissionen fra Michaele Schreyer i juli 2002, der bliver efterfulgt af en meddelelse med planerne til projektet i december 2002. Sideløbende er Kommissionen i gang med at forbedre det nuværende computersystems ydelse.

Det ses heraf, at reformaktiviteten har været stor og at omarbejdelsen af den finansforordning, som Rådet vedtog med enstemmighed efter meget intense drøftelser, med de nødvendige undersøgelser og drøftelserne med de interesserede parter er blevet gennemført på meget kort tid.

- Kommissionens regnskabsordninger og -systemer blev udviklet i en tid, da den offentlige sektor generelt anvendte kassebogholderi, hvis vigtigste formål var at føre budgetregnskaber. Desuden skulle procedurerne udformes efter finansforordningens bestemmelser. Kommissionens kassebogholderi er kun i begrænset omfang blevet tilpasset til kravene til moderne regnskabsførelse.*
- Kommissionen har i de seneste år indføjet elementer af periodiseringsprincippet i sine finansieringsoversigter. Pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der anvendes til at frembringe finansieringsoversigterne, er imidlertid ikke optimal, hovedsagelig fordi nogle balanceoplysninger og oplysninger til regnskabernes bilag kommer fra kilder uden for det officielle regnskabssystem.*

3. Rådet konstaterer, at der fortsat er store overskud ved regnskabsårets afslutning. Denne tendens vil kunne indvirke på fællesskabsbudgettets troværdighed og forsvarlige forvaltning.

Disse overskud skyldes ukorrekte skøn over både indtægterne og overslagene over udgifterne. Rådet anmoder Kommissionen om i samarbejde med medlemsstaterne at foretage mere nøjagtige skøn over finansieringskilderne og at tilpasse overslagene over udgifterne til de faktiske behov.

Kommissionen udvikler og forbedrer fortsat sine metoder til budgetforvaltning. Den har således på grundlag af gennemførelsesplanen for 2001 og i overensstemmelse med fælleserklæringen tilstillet budgetmyndigheden en mere omfattende gennemførelsesplan for regnskabsåret 2002.

Der er blevet taget skridt til at forbedre overslagene over betalinger fra strukturfondene (se punkt 3.1).

Det overslag over egne indtægter, der indgår i det foreløbige budgetforslag, kommer fra GD ECFIN's seneste økonomiske prognoser fra foråret og er udarbejdet efter høring af medlemsstaterne i RUEI (Det Rådgivende udvalg for Egne Indtægter). Desuden er overslaget blevet revideret på et møde i RUEI (normalt i april) i det pågældende regnskabsår på grundlag af samme års økonomiske forårsprognoser. Medlemsstaternes indbetalinger justeres i overensstemmelse hermed ved hjælp af et tillægs- og ændringsbudget. Kommissionen søger

altid at forbedre nøjagtigheden af sine prognoser. Det må imidlertid ikke glemmes, at overslagene over egne indtægter vedrører økonomiske aggregater (BNI, momsgrundlaget, EU-importen osv.), der kan svinge betydeligt. Derfor er en vis fejlmargen uundgåelig.

4. Rådet understreger, at selv om de fleste af udgifterne betales i medlemsstaterne og forvaltes af nationale organisationer, ændrer det ikke ved det forhold, at det er Kommissionen, der har det endelige ansvar for gennemførelsen af budgettet i henhold til traktaten.

Selv om det er Kommissionen der har det endelige ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet, tilfalder forvaltningsansvaret dem, der gennemfører de fælles politikker. Revisionsretten har i sin årsberetning i stigende grad fremhævet dette og skelner nu klarere mellem de enkelte ansvarliges rolle.

Som den påpeger i sin analyse af medlemsstaternes svar, har Kommissionen taget til efterretning, at medlemsstaterne ønsker at gøre Revisionsrettens årsberetning til et redskab til forbedring af finansforvaltningen samt at de er besluttede på i fuldt omfang at tage de bemærkninger og henstillinger, der rettes til dem, i betragtning. Kommissionen er særlig opmærksom på medlemsstaternes forskellige spørgsmål, især vedrørende forenklingen af regelværket (se i det følgende), og vil under hensyn til de særlige forhold, der gælder for de enkelte politikker, yde medlemsstaterne den assistance de ønsker for at sikre, at lovgivningen anvendes ensartet og effektivt.

Kommissionen mener også, at der bør indledes drøftelser og samråd om, hvorledes dens beføjelser til at gennemføre kontrol og pålægge sanktioner kan styrkes. Disse drøftelser og samråd kan på mellemlang sigt føre til praktiske forslag baseret på bestående mekanismer, som f.eks. om kontrolhyppighed og finansielle korrektioner.

5. Med hensyn til denne decharge-procedure må Rådet understrege, at det er foruroliget over, at Revisionsretten endnu ikke har kunnet fremsætte en positiv revisionserklæring på grund af den uacceptable forekomst af fejl i de underliggende transaktioner for betalingerne, idet det dog noterer sig, at Revisionsrettens vurdering af de egne indtægter, forpligtelserne og administrationsudgifterne er positiv. Desuden undrer Rådet sig over, at de mange positive konstateringer, som Revisionsretten fremfører i sin beretning, ikke afspejles i især forekomsten af fejl i garantien for de udstedte godkendelser.

Revisionsrettens positive vurdering, der også omfatter regnskaberne, gælder et betydeligt antal transaktioner og er bevis på de resultater, Kommissionen har nået, ikke blot, hvor den har det fulde ansvar for sine aktiviteter, men også inden for de mere stabile områder med delt ansvar som f.eks. egne indtægter. Kommissionen har imidlertid forpligtet sig til at forbedre situationen med hensyn til betalinger og har tillid til reformernes positive virkning med hensyn til at forbedre dens finansielle forvaltning. Kommissionen påpeger med hensyn til strukturfondene, at der med Rådets forordning nr. 1260/1999 og Kommissionens gennemførelsesforordninger nr. 438/2001 og 448/2001 er blevet fastsat rammer, der skulle medføre en bedre finansforvaltning i medlemsstaterne, således at man kan nå frem til et mere acceptabelt fejlniveau for de for betalingerne underliggende transaktioner. En lignende kontrolforordning, nemlig nr. 1386/2002, er nu blevet vedtaget for Samhørighedsfonden.

6. Rådet værdsætter den indsats, som Revisionsretten gør for at udvikle revisionserklæringen i retning af et instrument til analyse af forvaltnings- og kontrolsystemer, men selv om det glæder sig over, at Revisionsretten lægger vægt på

opfølgningen af tidligere bemærkninger, gentager det sin anmodning om, at den ligeledes udarbejder indikatorer, der gør det muligt at sammenligne fremskridtene fra år til år. Rådet ser dog med tilfredshed på, at det med den tilgang, som Revisionsretten har fulgt i denne beretning, er lettere at få øje på risici og forbedringer for hver aktivitetssektor.

Kommissionen er rede til at samarbejde med Revisionsretten ved fastlæggelsen af repræsentative indikatorer, der også kan benyttes af Kommissionen, ikke blot til at måle, men også forbedre dens finansielle forvaltning.

Rådet erkender de tekniske vanskeligheder med at foretage revisioner af et så bredt udvalg af aktiviteter som det, Fællesskabets budget dækker.

Rådet støtter således med henblik på en optimal udnyttelse af de eksisterende midler og for at nå frem til et afpasset costbenefitforhold ethvert initiativ, der tager sigte på en bedre afstemning af det kontrolarbejde, som Kommissionen og medlemsstaterne udfører, med Revisionsrettens egne revisioner.

Revisionsrettens uafhængighed anerkendes, men den opfordres samtidig i denne forbindelse til at udvide den praksis, der allerede anvendes i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, og som består i at støtte sig til de konstateringer, der er foretaget af medlemsstaternes betalingsorganer, til andre budgetsektorer. Den vil også kunne anvende resultaterne af de revisioner og den kontrol, der foretages af de kompetente nationale institutioner, og udnytte oplysningerne og kompetencen i Kommissionens interne revisionsafdeling.

Denne metode vil kunne vise sig at være meget nyttig på grund af den øgede risiko i forbindelse med udvidelsen som følge af de forskellige politiske og administrative kulturer, som Kommissionen vil blive konfronteret med for fremtiden i forbindelse med gennemførelsen af budgettet.

Kommissionen yder med glæde al mulig relevant hjælp til Revisionsretten, så den på tilfredsstillende måde kan udføre denne opgave. Strukturfondenes tanker om en tættere koordinering af revisionsarbejdet er blevet realiseret med en række dokumenter om forenkling (se i det følgende).

7. Rådet erindrer om den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om uindfrie forpligtelser (UF), som blev fremsat på samlingen i Rådet (budget) den 22. november 2001. Det insisterer på, at det er nødvendigt at fjerne de unormale uindfrie forpligtelser på mellemlang sigt og forventer, at Kommissionen senest samtidig med det foreløbige budgetforslag for 2003 forelægger en handlingsplan for gennemgang af alle de sager, der indebærer risici, der er konstateret i begyndelsen af regnskabsåret 2002.

1. *Ifølge fælleserklæringen af november 2001 skal Kommissionen forelægge budgetmyndigheden en handlingsplan og en række rapporter pr. 30.4.02, 31.8.02 og 30.4.03 om, hvorledes undersøgelsen af samtlige potentielt unormale forpligtelser (ca. 16 000 poster) er forløbet.*
2. *Handlingsplanen og første statusrapport, der omfatter perioden januar 2002 til ultimo april 2002, blev forelagt budgetmyndigheden i juni 2002 samtidig med FBF for 2003. Pr. 30. april 2002 havde Kommissionens tjenestegrene undersøgt 27 % af*

alle forpligtelser (både poster under og uden for erklæringen) under denne definition.

3. *Anden statusrapport, der omfatter situationen fra januar til ultimo august 2002, blev forelagt budgetmyndigheden den 15. oktober 2002. Den viste, at Kommissionen af posterne under erklæringen ved udgangen af august 2002 havde undersøgt ca. 1 850 forpligtelser (74 %) af det samlede antal (2 500) af disse poster, der skal undersøges.*

Yderligere rapporter udarbejdes afhængigt af udviklingen pr. 31.12.2002.

4. *ECOFIN-Rådet godkendte den 25. november 2002 en ny fælleserklæring, der strategisk lægger sig tæt op ad erklæringen fra november 2001. Der vil i begyndelse af regnskabsåret 2003 sammen med FBF for 2004 blive forelagt en ny handlingsplan med henblik på undersøgelse af potentielt unormale forpligtelser, og rapporterne derom skal baseres på undersøgelser pr. 31. marts, 31. juli og 31. december 2003.*

8. Rådet understreger, at det er nødvendigt at styrke beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser. I denne forbindelse erindrer det om den betydning, som det tillægger arbejdet i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og gentager sit ønske om, at de sidste hindringer for kontorets rette funktion fjernes hurtigst muligt.

Omstruktureringen af kontoret er afsluttet, og det er nu i konsolideringsfasen. Kontoret har nu tre direktorater, henholdsvis for politik, lovgivning og juridiske spørgsmål (direktorat A), undersøgelser og operationer (direktorat B) og efterforskning, operationel strategi og informationsteknologi (direktorat C).

For så vidt angår udnævnelsen af direktorerne for efterforskning, operationel strategi og informationsteknologi og for undersøgelser og operationer blev direktøren for efterforskning udnævnt tidligt i 2002, medens udnævnelsen af direktøren for undersøgelser og operationer nu er blevet bekræftet.

Der er blevet sat en ansættelsesprocedure i gang for at besætte de ubesatte stillinger i kontoret. Forhåbentlig er denne procedure afsluttet inden udgangen af 2002.

Det anmoder ligesom Revisionsretten og Kommissionen de berørte medlemsstater om at afslutte procedurerne for ratifikationen af konventionen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

Alle medlemsstater har nu formelt ratificeret konventionen, men anden protokol, der indgår i konventionen, er ikke blevet ratificeret af fem medlemsstater.

Med hensyn til sondringen mellem svig og uregelmæssigheder har Kommissionen i 2001 med sit forslag til Rådets og Europa-Parlamentets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser taget initiativ til at afhjælpe denne mangel. Forslaget indeholder elementer fra 1995-konventionen om beskyttelse af de finansielle interesser, også dens artikel 3 med en definition på svig og alvorlig svig. Kommissionen har som retsgrundlag for sit forslag anvendt EU-traktatens artikel 280, fordi det ikke under hensyn til den nuværende situation forekom sandsynligt, at konventionen og dens tilknyttede protokoller ville blive ratificeret af alle medlemsstater, hvilket er en afgørende forudsætning for, at de kan anvendes i hele EU inden for en overskuelig fremtid. Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2988/95 indeholder en definition på uregelmæssigheder.

1. KAPITEL 1 - EGNE INDTÆGTER

1.1. Budgetforvaltning

Rådet noterer sig, at saldoen for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2000 er blevet meget stor. Det anmoder derfor Kommissionen om at udarbejde budgetoverslagene nøjere for at undgå alt for store overskud for fremtiden. Den kunne om nødvendigt overveje tilpasninger under gennemførelsen som foreslået af Revisionsretten for at tage hensyn til en betydelig udvikling på indtægtsområdet og i givet fald foretage korrektioner ved hjælp af et tillægs- og ændringsbudget.

I stedet for at vente på, at det sædvanlige tillægs- og ændringsbudget (TÆB) bliver forelagt i foråret, har Kommissionen med hensyn til indtægterne den 27. februar fremlagt et ændringsbudget til 2002-budgettet for at tage højde for de betydelige indtægtsændringer, der især er en følge af et potentielt stort overskud i 2001, og for følgerne af den ny afgørelse om egne indtægter.

Kommissionen følger på tæt hold budgetgennemførelsen i løbet af regnskabsåret. Som anført i fælleserklæringen (SN4608/08) forelagde Kommissionen i juni 2002 budgetmyndigheden sit gennemførelsesprogram for regnskabsåret 2002, der omfattede udgiftsområde 2, 3, 4, og 7. Der blev ligeledes forelagt et foreløbigt overslag for gennemførelsen indtil junis afslutning. Kommissionen undersøgte 2002-programmet pr. ultimo august og sammenholdt det med den faktiske gennemførelse, ligesom den i oktober fremsendte et revideret program for resten af året. Der blev i november fremsendt en statusrapport over stillingen ultimo oktober sammenholdt med det reviderede program. Desuden blev forslaget til den årlige tekniske justering af budgettet ved årets udgang (den samlede overførsel) med henblik på at genoprette betalingsbevillingerne forelagt budgetmyndigheden i oktober.

Desuden bør Kommissionen generelt forbedre kvaliteten af de oplysninger, der vedlægges forvaltningsregnskabet, især ved hjælp af tilstrækkelige forklarende analyser.

Kommissionen har i nogen tid været i gang med at forbedre sine finansberetninger og vil fortsat søge at forbedre dem. Kommissionen underretter ugentlig Europa-Parlamentet og Rådet om situationen for betalingerne og forpligtelserne.

1.2. DAS-revision

Rådet glæder sig over, at Revisionsretten ved revisionen har opnået tilstrækkelige garantier til at kunne bekræfte lovligheden og den formelle rigtighed af de traditionelle egne indtægter i medlemsstaterne, og - med de begrænsninger, som gælder for revisionen - en rimelig sikkerhed med hensyn til pålideligheden af den ordning for opkrævning af moms- og BNI-indtægter, som Kommissionen har indført.

Rådet noterer sig imidlertid, at der skal gøres flere fremskridt, især med hensyn til forvaltning af og kontrol med antidumpingforanstaltninger, herunder udnyttelsen af de eksisterende databaser, samt med hensyn til særskilt regnskabsføring for toldgæld som nævnt af Revisionsretten i beretningen.

Kommissionen fokuserer under sine egne revisioner til stadighed på, hvorledes B-kontiene fungerer. For at forbedre forvaltningen af hver enkelt konto, især afskrivningsproceduren,

forslog Kommissionen en ændring af forordningen i 1997. Dette forslag er stadig ikke vedtaget af Rådet.

1.3. Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser i forbindelse med egne indtægter

Rådet udtrykker tilfredshed med Revisionsrettens initiativ til i forbindelse med revisionserklæringen at undersøge situationen med hensyn til inddrivelse af egne indtægter med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser.

I denne forbindelse støtter det ethvert skridt fra Kommissionen til at intensivere dialogen med medlemsstaterne for at gøre det muligt at sammenligne effektiviteten af de instrumenter, som de nationale administrationer råder over til at sikre beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser. Det støtter især de henstillinger, som Revisionsretten fremsætter vedrørende moms, og noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen allerede har truffet.

Kommissionen har med hensyn til momsens bl.a. fortsat sine bestræbelser på at styrke det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, videreudviklet en fælles metode til risikoanalyse med henblik på kontrol og sammen med medlemsstaternes myndigheder foretaget en grundig undersøgelse af Revisionsrettens henstillinger vedrørende brugen af økonomiske statistikker som en mulighed for at finde frem til niveauet for skatteunddragelserne.

1.4. Opfølgning af tidligere bemærkninger

Rådet glæder sig over fremskridtene, der skyldes de forholdsregler, som Kommissionen har taget som følge af Revisionsrettens tidligere bemærkninger, og opfordrer den til at fortsætte sit samarbejde med medlemsstaterne, især med hensyn til anvendelsen af forsendelsessystemet for at løse de problemer, som dette giver.

Kommissionen har fortsat sit arbejde med at forbedre anvendelsen af forsendelsesproceduren ved at færdiggøre reformen inden for forsendelse og især styrke garantiordningen og har udsendt en foreløbig udgave af "forsendeshåndbogen" samt vedtaget adskillige administrative ordninger. Den har endvidere taget yderligere skridt i retning af konkret anvendelse senest den 1. juli 2003, der er måldatoen, af det nye datamatiserede forsendelsessystem mellem de stater, der anvender konventionen af 1987 om en fælles forsendelsesprocedure.

Resultaterne af Kommissionens kontroller viser, at situationen i medlemsstaterne generelt forbedres, omend ujævnt. Kommissionen har arbejdet tæt sammen med toldvæsenernes interne revisionsafdelinger i medlemsstaterne, der foretog nogle kontroller, der efterfølgende blev evalueret af Kommissionen. Kommissionen vil fortsætte med at følge udviklingen i forsendelsesordningen, og især hvorledes gennemførelsen af det nye datamatiserede forsendelsessystem forløber.

Rådet opfordrer ligeledes på baggrund af det kommende BNI-direktiv Kommissionen til at følge revisionsrettens retningslinjer om ønskeligheden af at kræve regelmæssige rapporter fra medlemsstaterne om kvaliteten af deres BNI-statistikker.

Denne bemærkning findes i et udkast til Kommissionens forslag til et BNI-direktiv, der i øjeblikket er i skriftlig procedure og som skal erstatte det nugældende BNI-direktiv. Hvis det vedtages tilstrækkeligt tidligt i 2003, kan de første årsrapporter om kvaliteten af statistikkerne

forventes i oktober 2003. Ifølge artikel 2, stk. 3 i dette udkast til forslag skal medlemsstaterne tilstille Kommissionen (Eurostat) en rapport om kvaliteten af deres statistikker sammen med deres årlige BNI-tal.

Rådet tilskynder desuden Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at forbedre procedurene vedrørende den indbyrdes tilnærmelse af de forskellige statistiske serier for at sikre en komplet regnskabsmæssig forvaltning af beregningsgrundlagene for moms- og BNI-indtægterne.

Kommissionen har fortsat sin søgen efter en måde, hvorpå Revisionsrettens henstillinger kunne tages i betragtning, og dette har ført til en række forbedringer af de interne procedurer. Disse omfatter udviklingen af nye sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at kontrolresultaterne nøje afspejles på regnskabsstadiet, og indførelsen af standardtabeller for registrering af ændringer i beregningsgrundlaget på en forståelig og gennemskuelig måde.

2. KAPITEL 2 - DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

2.1. Budgetgennemførelse

Rådet gentager, at det lægger vægt på, at princippet om gennemsigtighed overholdes i forbindelse med afholdelsen af landbrugsudgifterne. Nøjagtige budgetoverslag er en væsentlig fordel for at nå frem til en både gennemsigtig og effektiv forvaltning af bevillingerne. I denne forbindelse anmoder det Kommissionen om i nært samarbejde med medlemsstaterne at fortsætte forbedringen af pålideligheden af skønnene over budgetbehovene. Kommissionen bør desuden under udøvelsen af sine forvaltningsbeføjelser bestræbe sig på at gøre anvendelsen af bevillingerne mere tydelig for at undgå de forvridninger, som Revisionsretten gør opmærksom på i beretningen.

Kommissionen opstiller sine budgetoverslag vedrørende landbrugsmarkedene og de direkte støtteordninger for regnskabsåret på grundlag af skøn og aktivitetsstatistikker, der hovedsagelig opstilles ud fra oplysninger fra medlemsstaternes ansvarlige myndigheder. I overensstemmelse med Rådets ønsker vil Kommissionen forstærke sit samarbejde med medlemsstaterne på dette område.

Budgetoverslagene for det underudgiftsområde, der vedrører markedsforanstaltninger i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, forbliver ikke uændrede i løbet af året, men varierer efter dynamikken i markedsudviklingen for de forskellige landbrugsprodukter.

Den faktiske udnyttelse i forbindelse med det underudgiftsområde, der vedrører programmerne for udvikling af landdistrikterne, kan stadig variere fra de finansielle planlægningsbeslutninger for det pågældende regnskabsår, fordi medlemsstaterne ikke har kunnet gennemføre det planlagte udgiftsprogram som følge af forsinkelser i forbindelse med investeringsplaner, kontrol af indsendte fordringer osv. Desuden kan i begge tilfælde længere forsinkelser end ventet som følge af yderligere kontrol, undersøgelser osv. ved afviklingen af betalinger bidrage til forskelle mellem overslagene og udnyttelsen af budgettet.

Derfor er overførsler mellem budgetkonti et vigtigt redskab ved forvaltningen og udnyttelsen af budgettet i den dynamiske verden, som landbrugsmarkedene udgør. Desuden synes antallet af overførsler vedrørende EUGFL, Garantisektionens sektion i budgettet som følge af sektionens meget detaljerede budgetkontoplan at være større i sammenligning med budgettets andre udgiftsområder med enklere kontoplaner. Denne situation bidrager dog væsentligt til gennemsigtigheden i budgetgennemførelsen.

Derfor kan overførsler mellem budgetkonti i løbet af gennemførelsen og forvaltningen af EUGFL-budgettet ikke betragtes som forvridninger.

Endelig skal det påpeges, at Kommissionen ajourfører sine budgetoverslag i hvert fald to gange i løbet af et regnskabsår på grundlag af årets konstaterede budgetgennemførelsesmønster og yderligere oplysninger vedrørende udvikling og forvaltning af landbrugsmarkedene og programmerne for udviklingen af landdistrikter.

Kommissionens bestræbelser på at forbedre budgettets præcision har givet gode resultater for regnskabsåret 2000. Udgifterne androg 99% af bevillingerne. Selv det bedste prognosesystem kan ikke være 100 % nøjagtigt på grund af uforudsete begivenheder, som f.eks. ændringer i valutakurser og på landbrugsmarkedene. Udgifterne for 2001 androg 97% af bevillingerne som følge af de bedre markedsvilkår end forudset.

Kommissionen har taget Revisionsrettens bemærkning vedrørende bind I af indtægts- og udgiftsoversigten for 2000 til efterretning. Der vil blive foretaget ændringer i 2001-regnskaberne for at efterkomme Revisionsrettens bemærkning.

Endelig glæder Rådet sig over den øjeblikkelige iværksættelse af et nyt edb-system til forvaltning af landbrugsudgifterne (AGREX), som gør det muligt at optimere udnyttelsen af databasen.

AGREX2-gennemførelsen forløber efter planen.

2.2. DAS-revisionen

Rådet konstaterer, at substansfejlniveauet fortsat er for højt efter Revisionsrettens opfattelse, og at udviklingen i tendenserne ikke viser tegn på forbedring; det anfører i denne forbindelse, at de fleste af disse fejl er tilbagevendende og sker på den endelige støttemodtagers niveau. Revisionsretten og Kommissionen opfordres i øvrigt til at blive enige om en entydig definition af materielle fejl samt om en metode, som gør det muligt at efterprøve den tidsmæssige udvikling i forekomsten af fejl.

Revisionsretten og Kommissionen søger at blive enige om, hvad de forstår ved en materiel fejl. Der vil dog nok fortsat være uenighed herom vedrørende et antal sager hvert år.

Den tidsmæssige udvikling i forekomsten af fejl kan følges, men det involverede antal tilfælde i forbindelse med de fleste foranstaltninger muliggør ikke mange konklusioner, der kan være til nytte. Det store flertal af fejl er små overindberetninger fra støttemodtagerens side for arealer og dyr. Et mønster kan ikke ses inden for andre foranstaltninger.

Rådet noterer sig imidlertid, at den finansielle virkning af en del af disse fejl mindskes på grund af Kommissionens anvendelse af de relevante finansielle korrektioner.

Kommissionen er enig i, at de finansielle korrektioner nedsætter virkningen af fejl. Det skal imidlertid ikke glemmes, at de finansielle korrektioner foretages på grund af medlemsstaternes eventuelt utilstrækkeligt kompetente forvaltning og ikke blot på grund af overdrevne indberetninger fra støttemodtagernes side.

Rådet konstaterer, at mange af de fejl, som Revisionsretten har fundet, vedrører små beløb, men bekræfter alligevel det synspunkt, som det allerede tilkendegav sidste år, nemlig at det er nødvendigt at øge kontrollen, idet der lægges vægt på de kvalitative aspekter, for at sikre et passende costbenefitforhold.

De fleste opdagede fejl vedrører småbeløb. Af de ekstrapolerede fejl, som Revisionsretten fandt, er 30 ud af 39 fejl på under 10 %, medens 22 vedrører beløbsfejl på under 200 EUR og yderligere 7 beløbsfejl på under 1 000 EUR.

Beklageligvis fortsætter et antal modtagere med at overindberette hvert år enten forsætligt eller fordi de ikke kender reglerne. Kommissionen forsøger at forbedre kvaliteten af kontrollen og dens afskrækkende virkning (via bestemmelser om sanktioner). Den tager Rådets bemærkning om, at costbenefitforholdet i forbindelse med kontrollen skal forbedres, til efterretning.

I denne forbindelse anfører det, at Revisionsrettens analyse viser, at der fortsat er lakuner i mange medlemsstats kontrolsystemer. Rådet tilslutter sig derfor Revisionsrettens opfordring

til Kommissionen om at revidere, forenkle og forbedre kvaliteten af de oplysninger, som den udveksler med medlemsstaterne, for bedre at udnytte det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS).

Der er indført nye lovgivningsmæssige og praktiske foranstaltninger for at forbedre kvaliteten af medlemsstaternes oplysninger. Den 1. januar 2002 trådte de reviderede procedurer for indberetning af de årlige statistikker om dyrepremier i kraft sammen med forordning (EF) nr. 2419/2001. De vil føre til større gennemsigtighed og øget revisionspotentiel. Skønt det skal understreges, at medlemsstaterne er ansvarlige for at anvende landbrugsforskrifterne korrekt, har Kommissionens tjenestegrene udsendt en række vejledninger og eksempler, der skal følges op af udgiftsrevisioner, som vil sikre en korrekt og ensartet gennemførelse.

Endelig mener Rådet, at fastsættelsen af klare kriterier for tildeling af fællesskabsstøtte og generelt en forenkling af forskrifterne bør bidrage til at afhjælpe visse fejl og mangler, som Revisionsretten har konstateret.

Kommissionen er enig med Rådet om, at en enkel og klar lovgivning er væsentlig for en sund og effektiv forvaltning. Jo mere komplekse reglerne er, jo vanskeligere og kostbarere er det at gennemføre og forvalte dem. Desuden øger komplekse regler både muligheden for fejl og uregelmæssigheder og vanskeliggør kontrollen. Dette spørgsmål er vigtigt for alle sektorer, ikke kun landbruget. Kommissionen har tidligere erkendt, at det ofte er med rette, at EU's landbrugslovgivning kritiseres, og den har i de seneste år gjort forenklingen til et af hovedprincipperne i sine overvejelser vedrørende den fælles landbrugspolitik. Generaldirektoratet for landbrug har i flere år foretaget forenklinger, og dette arbejde er en af hovedprioriteringerne. Der er allerede udarbejdet vejledninger for forenklinger, der generelt skal bevidstgøre om nødvendigheden af foreklingerne, deres formål og sigte. Der blev i anden halvdel af 2000 oprettet en arbejdsgruppe for forenkling omfattende repræsentanter fra medlemsstaterne. Desuden er behovet for forenklinger blevet inddraget i overvejelserne om midtvejsundersøgelsen.

Kommissionen er således fuldstændig enig med Rådet om, at forenklinger spiller en vigtig rolle, hvis antallet af de anomalier, som Revisionsretten nævner, skal nedbringes.

2.3. Regnskabsafslutning

Med hensyn til støtten til dyrkning af spindhør følger Rådet opmærksomt afviklingen af de igangværende administrative og retlige procedurer og vil på et passende tidspunkt drage de relevante konsekvenser inden for dets beføjelser.

Støtten til dyrkning af spindhør behandles sammen med Kommissionens regnskabsafslutningsprocedure.

2.4. Opfølgning af tidligere bemærkninger

Rådet konstaterer med tilfredshed, at der er gjort fremskridt både lovgivningsmæssigt og finansielt som følge af Revisionsrettens bemærkninger og anmoder Kommissionen om at fortsætte sine bestræbelser med henblik på i givet fald at afhjælpe de mangler, der fortsat består. Det anbefaler især Kommissionen at anvende bl.a. Revisionsrettens seneste særberetning som referencegrundlag for midtvejsundersøgelsen af udviklingen i mejerisektoren og at fortsætte samarbejdet med medlemsstaterne med henblik på en effektiv virkemåde for IFKS.

Kommissionen har i sin midtvejsundersøgelingsmeddelelse vedrørende Agenda 2000 specifikt henvist til henstillingerne i Revisionsrettens særberetning om ordningen for mælkekvoter, hård hvede og tørret foder.

Kommissionen spiller fortsat en aktiv rolle ved tilrettelæggelse af procedurerne i medlemsstaterne, ikke blot via bemærkninger og henstillinger i sammenhæng med sine udgiftskontrolbesøg på stedet, men også på møder i ekspertgrupper og ved udsendelse af vejledninger og fortolkninger med henblik på at sikre en ensartet metode og anvendelse.

3. KAPITEL 3 - STRUKTURFORANSTALTNINGER

3.1. Budgetforvaltning

Rådet erindrer om, at år 2000 var det første i den nye programmeringsperiode 2000-2006 for strukturfondene, hvilket medførte, at året i vidt omfang, ligesom det var tilfældet i 1989 og 1994, blev brugt til at iværksætte de nye bestemmelser i forskrifterne om strukturforanstaltningerne og til programmeringsarbejdet. Desuden var dette år 2000 også præget af arbejdet med afslutningen af programmerne for perioden 1994-1999.

Rådet beklager de mange forsinkelser, der kan konstateres i iværksættelsen af perioden 2000-2006 og især i vedtagelsen af programmerne, herunder fællesskabsinitiativerne. Det opfordrer Kommissionen til at overholde de forskriftsmæssige frister bedre og til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger på dens niveau for at sådanne forsinkelser ikke gentages. Det noterer sig især, at der ikke kunne godkendes noget program for de nye fællesskabsinitiativer (Leader, Equal, Interreg, Urban) i 2000.

Kommissionen erkender, at den del af forsinkelserne ved de nye programmers godkendelse kunne have været undgået, hvis procedurerne havde været enklere. Det er Kommissionens opfattelse, at det samlede resultat i forbindelse med 2000-06 programmeringen var positivt som følge af kvaliteten af de nye programmer og deres forvaltning, og der er allerede indledt overvejelser for at finde frem til, hvad der kan læres deraf, både til fordel for de løbende programmer og især programmerne efter 2006.

Hovedgrunden til, at det tog så lang tid, før initiativprogrammerne blev godkendt, var de mellemstadier, som forordningerne krævede. Hvert trin i processen blev imidlertid gennemført i løbet af kortest mulig tid. Processen blev dog i nogen grad forsinket, fordi medlemsstaterne forelagde programmerne for sent. F.eks. blev kun 24 af 72 INTERREG.III-programmer og 13 ud af 70 URBAN II-programmer modtaget inden for seks månedersfristen.

Kommissionen overvejer i øjeblikket, hvorledes programgodkendelsen kan forenkles i fremtiden. Den ser gerne, at tidsplanen for lovbehandlingen i Europa-Parlamentet og Rådet gør det muligt, at programmet vedtages før gennemførelsesperiodens begyndelse. Førtilrædelsesinstrumenterne forbereder kandidatlandene på planlægningen og forvaltningen af strukturfondene og Samhørighedsfonden. Kommissionen søger i den løbende periode at forenkle reglerne og procedurerne så meget som muligt, uden at lovgivningen ændres i mere end ubetydelig grad. Den har også ændret sin udbetalingsprocedure.

Rådet er klar over, at der fortsat er svagheder i budgetoverslagene og budgetgennemførelsen i forbindelse med strukturforanstaltningerne og noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at netværket for udveksling af budgetoplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne har vist sig ikke at være tilstrækkelig effektivt. Det opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at erhverve sig passende instrumenter til at forbedre budgetoverslagene.

Ifølge forordningen om strukturfondene (1260/99) skal medlemsstaterne indsende detaljerede betalingsoverslag til Kommissionen senest 30. april hvert år for det pågældende år og det følgende. Kommissionen har søgt at forbedre disse overslags pålidelighed, så de kan blive et forvaltningsredskab på trods af den usikkerhed, som er forbundet med dem (udgifter fra et stort antal enkeltprojekter), og Kommissionens manglende erfaring med det nye godtgørelsesbaserede udbetalingsystem, og den har derfor med regelmæssige mellemrum mindet medlemsstaterne om deres betydning. Alle medlemsstaterne har indsendt overslag i

2002. Efter en analyse kan overslagene bruges til at fastslå niveauet for betalingsbevillingerne under hvert mål på det følgende års budget. Hidtil er de imidlertid kommet for sent til at blive taget i betragtning ved det budgetforslag, som Kommissionen skal fremlægge, før medlemsstaternes svar er modtaget.

For at forbedre budgetoverslagene fra medlemsstaterne vil Kommissionen imidlertid nu:

- for hver enkelt medlemsstat regelmæssigt underrette budgetmyndigheden om resultaterne (og fejlene) i overslagsundersøgelsen.

- og sende overslagsanmodningerne ikke kun til De faste Repræsentationer, men også via de geografiske enheder i strukturfondsgeneraldirektoraterne til forvaltningsmyndighederne for de forskellige programmer. Således kan Kommissionen benytte de geografiske enheders forbindelser til programforvalterne i medlemsstaterne til at få mere pålidelige tal baseret på data for de enkelte programmer.

Det er overbevist om, at de nye forskriftsmæssige bestemmelser sammen med den nye finansielle struktur og den igangværende reform af Kommissionen vil gøre det muligt på længere sigt at forbedre kvaliteten af overslagene og gennemførelsen og opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at forenkle forvaltningen og at fremskynde iværksættelsen af bevillingerne til strukturforanstaltninger.

Kommissionen erkender, at anvendelsen af de nye foranstaltninger for strukturfondene ikke altid har haft den ønskede forvaltningsforenklende virkning.

Siden det uformelle møde i Rådet i Namur i juli 2001, hvor dette spørgsmål blev drøftet, er Kommissionen begyndt at undersøge, hvorledes bestemmelseernes anvendelse kan forenkles, samtidig med at de positive virkninger af den reform af lovgivningen, der blev vedtaget i 1999, fastholdes. Drøftelserne vedrører både de forbedringer, der kan opnås i den løbende periode, og dem, der bør planlægges for perioden efter 2006.

Kommissionen søger i øjeblikket at udnytte mulighederne for forenkling ved hjælp af fortolkning af gældende lovgivning og bedre koordinering. I forbindelse med den fremtidige lovgivning må den imidlertid se på ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne under ordningen for medforvaltning, hvor medlemsstaterne har det største ansvar for fastsættelsen af strukturfondenes mål og for fondenes forvaltning.

Forenklingsdebatten fortsætter. Spørgsmålet blev taget op på et særligt møde med ministrene med ansvar for regionalpolitikken den 7. oktober 2002 og på teknisk plan på et fælles møde i strukturfondsudvalgene den 19.-21. november.

I øvrigt noterer Rådet sig Kommissionens tilsagn om at gøre anvendelsen af de nye retsfor skrifter vedrørende automatisk frigørelse af uudnyttede forpligtelser ved udgangen af det andet år efter indgåelsen klarere og mere ensartet og at underrette medlemsstaterne herom så hurtigt som muligt.

For programmeringsperioden 2000-2006 vil anvendelsen af reglen om automatisk frigørelse ("n+2") medføre, at betalingernes gennemførelse fremskyndes og at de uudnyttede forpligtelser nedbringes ved, at forpligtelserne reduceres. Kommissionen har i breve til alle medlemsstaterne i november og i en meddelelse til medlemsstaterne i maj 2002, hvori det detaljeret forklares, hvorledes reglen skal anvendes, henledt opmærksomheden på denne

regel og den risiko den medfører. Siden har Kommissionens tjenestegrene regelmæssigt holdt medlemsstaternes myndigheder underrettet om udnyttelsestakten for hvert enkelt program.

Rådet glæder sig over, at oplysningerne om strukturforanstaltningerne, som Kommissionen forelægger i bind I af forvaltningsregnskabet, er mere fuldstændige end de foregående år, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på at gøre dem klarere i den retning, som Revisionsretten anbefaler.

Med hensyn til perioden 1994-1999 noterer Rådet sig Revisionsrettens bemærkninger om de tilpasninger, der er foretaget i forpligtelserne, og opfordrer Kommissionen til snarest at vedtage de endelige afgørelser vedrørende disse interventioner. Det opfordrer Kommissionen til at sørge for en hurtig afslutning af interventionerne vedrørende første fase (1994-1996) af mål nr. 2 og til at udfylde lakunerne i forbindelse med de samlede oplysninger om fremskridtene på stedet med hensyn til interventionerne.

Kommissionen afsluttede bekræftelsen af de endelige finansieringsoversigter for 1994-99 ved udgangen af 2001 med meget få undtagelser, der skyldes for sen indsendelse fra de pågældende medlemsstats side. I juni var der gjort gode fremskridt med afslutningen af 1994-96 programmerne, idet kun 29 af 72 endnu ikke var afsluttet. Oplysninger om status for 1994-99-programmernes afslutning blev givet i Kommissionens årsberetning om strukturfondene for 2000, men denne beretning koncentrerer sig om igangsætningen af 2000-06 programperioden.

Oplysningerne om, hvorledes medlemsstaterne anvender strukturfondene, skulle blive bedre som følge af datamatiseringen og den strengere håndhævelse af forpligtelsen til rapportering. De nye faciliteter, der er indført på dette område i den nye periode, omfatter: den fælles finansielle database for strukturfondene (SFC), sammenkædning af de midlertidige betalinger med indsendelsen af årsrapporter, bedre overslag over betalingsansøgninger, kodning af projekterne i overensstemmelse med en standardiseret klassifikation, rapportering af finansielle korrektioner og tilbagebetalinger samt adgang til detaljeret projektinformation med henblik på analyse før revision.

I øvrigt gentager Rådet, at det lægger vægt på en hurtig afslutning af de sidste sager fra programmeringsperioderne før 1994.

Kommissionen har nedbragt antallet af uafsluttede sager til en håndfuld særligt omstridte sager eller sager, hvis retsbehandling ikke er afsluttet.

Pr. 30. juni 2002 androg saldoen for de uindfrie forpligtelser fra programmerne før 1994 370 mio. EUR eller 6 % af de samlede forpligtede midler mellem 1989 og 1993. Ved udgangen af 2002 skulle der kun være sager tilbage, der ikke kan afsluttes, før den retlige behandling er tilendebragt.

3.2. DAS-revision

Rådet noterer sig, at ifølge Revisionsretten er omfanget af fejl og mangler i udgiftsanmeldelserne for perioderne forud for 2000 ligesom for de foregående år fortsat højt. Det bemærker også, at en del af de substansfejl, der er opdaget i udgiftsanmeldelserne, dog ikke indvirker på de beløb, der er udbetalt af Kommissionen. Det noterer sig alligevel Revisionsrettens bemærkning om, at hyppigheden af de konstaterede fejl og mangler øger risikoen for, at de indvirker på fællesskabsbudgettet.

Hvis medlemsstaterne og Kommissionen nøje overholder den afslutningsprocedure, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, og især artikel 8 i forordning 2064/97, vil det være en rimelig sikkerhed for, at ikke-støtteberettigede udgifter udelukkes før betalingen af slutsaldoen.

Alle materielle fejl, som blev opdaget i forbindelse med strukturfondene og DAS-erklæringen for 2000, var enten begået på nationalt/lokalt niveau eller hos den endelige støttemodtager. Kommissionen har taget skridt til at minde de ansvarlige myndigheder om, at de skal anvende gældende regler nøje og foretage de nødvendige korrektioner så snart som muligt.

Desuden noterer Rådet sig Revisionsrettens bemærkninger om eventuelle svagheder ved de interne kontrolprocedurer i forbindelse med forpligtelserne vedrørende strukturforanstaltningerne og opfordrer Kommissionen til at foretage de nødvendige ændringer og tilpasninger.

Kommissionen deler ikke Revisionsrettens opfattelse af svagheder ved de interne kontrolprocedurer. Der findes under alle omstændigheder procedurer, der normalt skulle sikre, at fejl af den type, som Revisionsretten har fundet, ikke gentages.

Rådet glæder sig over, at Kommissionen forpligter sig til at forelægge et orienterende dokument om reglerne for udgifternes støtteberettigelse og til ved denne lejlighed at afklare spørgsmålene i forbindelse med anvendelsen af den nye regel om støtteberettigelsen af den moms, der skal betales af den offentlige administration.

Kommissionen afklarede i løbet af sidste år spørgsmålet om momsens støtteberettigelse med de medlemsstater, hvor det var nødvendigt. De gældende regler synes at være tilstrækkeligt klare. Kommissionen finder på baggrund af medlemsstaternes gentagne opfordringer til, at fortolkningpapirer og andre meddelelser begrænses, at en yderligere informationsmeddelelse nu er overflødig og risikerer at komplicere forholdene. Hvis medlemsstaterne imidlertid ønsker mere information, er Kommissionen villig til at fremsende en informativ meddelelse.

Ligesom i forbindelse med henstillingen om decharge for regnskabsåret 1999 understreger Rådet, at det lægger vægt på at overvåge og kontrollere afslutningen af programmerne og på, at det er nødvendigt uden unødige forsinkelser at foretage de nødvendige frigørelser af uindfrie forpligtelser.

Kommissionen er enig med Rådet om, at afslutningen af programmerne skal foretages meget nøjagtigt og effektivt, således at der er rimelig sikkerhed for, at ikke støtteberettigede udgifter ikke medfinansieres af Fællesskabet og at slutsaldoen udbetales inden for gældende frister, såfremt ansøgningerne fra medlemsstaterne er fuldstændige og korrekte.

Med hensyn til Revisionsrettens bemærkninger om finanskontrollen med strukturfondenes udgifter og om iværksættelsen af forordning nr. 2064/97 og nr. 1681/94 erindrer Rådet om sine konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 10/2001, som findes i addendum til denne henstilling, især anmodningen om, at retningslinjerne for gennemførelsen af disse forordninger suppleres.

Kommissionen gør opmærksom på de meget detaljerede vejledninger, der har været givet vedrørende anvendelsen af forordning nr. 2064/97 siden dens vedtagelse, og på de regelmæssige møder, der har fundet sted med de medlemsstater, hvor forordningen har været drøftet. Kommissionen gennemførte i 2001 og 2002 en omfattende undersøgelse af medlemsstaternes overholdelse af forordningen. Der blev til medlemsstaterne i oktober 2001

sendt en foreløbig rapport med konklusionerne af undersøgelsen. Som forberedelse til afslutningen har Kommissionen for nylig ved hjælp af informationsmeddelelser, der er blevet omdelt under møderne i udvalget for regional udvikling og omstilling og på et fælles møde for alle fonde i februar 2002, udarbejdet yderligere specifik vejledning i anvendelsen af nævnte forordnings artikel 8.

Kommissionens tjenestegrene og OLAF er ved at foretage en undersøgelse af, hvorledes medlemsstaterne overholder forordning 1681/94 og 1831/94 med hensyn til rapportering og opfølgning af uregelmæssigheder.

Rådet noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at de enheder i Kommissionen, der har til opgave af kontrollere Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, især på grund af den interne reform i Kommissionen har foretaget mindre kontrol i 2000 end de foregående år og at disse enheder har valgt at give revisionen af forvaltnings- og kontrolsystemerne førsteprioritet. Rådet glæder sig over Revisionsrettens bemærkning om, at de tjenester, der skal kontrollere EFRU og Samhørighedsfonden, har indledt en række foranstaltninger til forbedring af forberedelsen, omfanget, kvaliteten og opfølgningen af deres kontrol. Det noterer sig i øvrigt, at Kommissionen forpligter sig til at lægge mere vægt på revisionen i forbindelse med afslutning af interventionerne i sit arbejdsprogram vedrørende 2002.

Overgangsperioden i 2000 som følge af reformen havde i nogle tilfælde virkning på antallet af GD REGIO's kontroller på stedet, men det ses nu, at der kun var tale om et midlertidigt fænomen. F.eks. øgedes antallet af kontroller på stedet af EFRU fra 61 i 1999 og 52 i 2000 til 70 i 2001. For Samhørighedsfonden er tallene 7 i 1999, 3 i 2000 og 6 i 2001. Desuden udførte eksterne inspektører, som generaldirektoratet havde bestilt til at kontrollere direkte forvaltede projekter finansieret under artikel 7 og 10 i forordning 4254/88, 80 kontrolbesøg på stedet i 2001. Kontrolafdelingerne er yderligere blevet forstærket i 2002, hvilket vil føre til en konstant stigning i kontrolaktiviteten, især for Samhørighedsfonden.

Kommissionen bekræfter, at den har foretaget revision af et udvalg af afsluttede mål nr. 2 programmer (1994-96) i første halvdel af 2002. I 2003 vil den gennemføre mere omfattende revisioner af et udvalg af de programmer for perioden 1994-99, for hvilke der er modtaget ansøgning om udbetaling af slutsaldoen indtil udgangen af marts 2003.

3.3. Opfølgning af tidligere bemærkninger

Rådet glæder sig over de forskellige foranstaltninger, som Kommissionen har truffet som reaktion på Revisionsrettens bemærkninger om Fællesskabets finansielle instrumenter, der specifikt er beregnet for små og mellemstore virksomheder (SMV), og mener, at den nye forskriftsramme for 2000-2006 vil gøre det muligt at skaffe Kommissionen supplerende instrumenter til afhjælpning af de konstaterede svagheder.

Kommissionen tager Rådets erklæring om Fællesskabets finansielle instrumenter til efterretning. Det er en hovedopgave for det flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd, især i små og mellemstore virksomheder (2001-2005)¹ at forbedre de finansielle vilkår for erhvervslivet. Næsten 70 % af det samlede budget er afsat til finansielle instrumenter med det formål at bidrage til at udfylde nogle af kapitalmarkedernes mangler eller fejlfunktioner. Målgruppen for disse initiativer, der forvaltes af Den Europæiske

¹ Rådet beslutning af 20. december 2000 (2000/819/EF).

Investeringsfond (EIF), er især nye virksomheder og SMV, og initiativerne består af start-up- og garantifaciliteter samt fødekapitalinstrumenter.

Det opfordrer Kommissionen til i forbindelse med det nye program for EF-initiativet Leader Plus at tage hensyn til Revisionsrettens bemærkninger vedrørende visse mangler i forbindelse med iværksættelsen af EF-initiativet Leader.

Kommissionen vil se nærmere på disse punkter og vil tage dem i betragtning med henblik på det nye program.

Rådet erindrer om, at det lægger vægt på fællesskabspolitikken til fordel for lige muligheder for mænd og kvinder og understreger betydningen af en passende opfølgning af indholdet af sin henstilling i forbindelse med dechargen for regnskabsåret 1997.

Kommissionen har altid bestræbt sig på at tage Rådets henstillinger vedrørende Fællesskabets politik om lige muligheder i betragtning, især i forbindelse med udformningen af den overordnede strategi for overholdelsen af princippet om lige muligheder i årene 2001-2005.

4. KAPITEL 4 - INTERNE POLITIKKER

4.1. Budgetforvaltning

Rådet noterer sig de forbedringer, som Kommissionen har foretaget vedrørende forvaltningsregnskabet i sin del om de interne politikker, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på at harmonisere fremlæggelsesformen og gøre den mere fuldstændig, navnlig for så vidt angår den del, der vedrører resultaterne af budgetgennemførelsen.

Kommissionen vil fortsætte med at udvide sin rapportering. (Se svaret på indledningens nr. 7)

4.2. DAS-revision

Rådet glæder sig over Revisionsrettens nye revisionsprincipper vedrørende det femte rammeprogram, der består af en analyse af systemerne, idet disse på hensigtsmæssig vis bidrager til at identificere de mulige svagheder i forbindelse med programmets drift, hvad enten det er på gennemførelses-, overvågnings- eller kontrolniveau.

Rådet opfordrer Kommissionen til at afhjælpe de problemer, der er konstateret ved analyserne, f.eks. i forbindelse med manglerne i de interne kontrolprocedurer, i den korrekte og ensartede anvendelse af arbejdsgangen og i arbejdsmetoderne eller i kvaliteten af den IT-support, der anvendes til at styre forslag og kontrakter. Det noterer sig f.eks., at det på nuværende tidspunkt er svært at sige, hvornår støttemodtagerne ansætter de faktiske udgifter for højt, bl.a. på grund af den begrænsede kontrol, den efterfølgende finansielle revisions begrænsede dækning og de manglende sanktioner i kontrakterne.

Rådet ønsker, at Kommissionen iværksætter Revisionsrettens anbefalinger på dette område på grundlag af en præcis tidsplan.

Kommissionen er tilfreds med, at Revisionsretten har taget en ny revisionsmetode i brug bestående i systemanalyse af forvaltningen af 5. forskningsrammeprogram. Dermed sættes en standard, som burde anvendes generelt som grundlag for fremtidige revisionserklæringer. Systemrevisionen for forskningen er stadig i gang, og de ajourførte resultater og henstillinger vil blive indsat i særberetningen om dette emne, der endnu ikke foreligger.

Mange af de forvaltningsproblemer, der er påvist i analysesystemerne, er ikke begrænset til forskningen. De søges til stadighed løst i forbindelse med Kommissionens reform og i overensstemmelse med dens interne kontrolstandarder. Prioriteringer i denne sammenhæng er de finansielle kredsløb, manualer og checklister, regelmæssig rapportering om nøgleindikatorer for forvaltning foretaget af de ansvarlige for forvaltningen, konstant videreuddannelse og ansættelse af personale, der er kvalificeret på det finansielle område.

Mere specifikt for gennemførelsen af forskningsrammeprogrammet er der blevet indført forudgående kontrol af kontrahenternes finansielle levedygtighed med anvendelse af en høj faglig standard. Der er indført forbedring af IT-forvaltningssystemerne for 5. rammeprogram. F.eks. er der i GD TREN indført et system for behandlingen af udgiftsangivelserne både på modtager- og kommissionsniveau. De efterfølgende finanskontroller udvides stadig (for GD TREN fra 220 i 2000 til 232 i 2001 og forventede 280 i 2002) for at nå et mål på ca. 10 % af de kontrahenter, der kan revideres, under 5. rammeprogram. Der er for nylig på forsøgsbasis indført kontrolcertifikater. Skønt der i 5. rammeprogram ikke findes nogen specifik bestemmelse om sanktioner, kan Kommissionen tilbageholde eller tilbagekræve udbetalinger,

hvis kontrakterne ikke overholdes. Samtidig er tilbagekrævningen forstærket, og der gøres ofte effektiv brug af muligheden for at modregne med senere udbetalinger. Det har imidlertid været nødvendigt at ledsage det øgede pres på kontrahenterne med øget information og vejledninger, således at de kan opfylde de forskellige krav, som de forskellige finansieringskilder i forbindelse med forskningsprocessen stiller.

De spørgsmål, der er rejst vedrørende 6. rammeprogram, har Kommissionen besvaret med konkrete forslag, hvis vigtigste elementer lovgivningsinstansen har fastholdt.

Kommissionen bør gå videre med indførelsen og udviklingen af centrale obligatoriske kontroller for alle forskningsgeneraldirektoraterne, supplere de eksisterende beskrivelser af kontrollerne og sikre en passende overvågning. Rådet opfordrer i øvrigt Kommissionen til omhyggeligt at studere Revisionsrettens anbefalinger vedrørende indførelsen af sanktionsbestemmelser i standardkontrakterne for FTU-aktioner.

Som anført under punkt 1.2.2 i handlingsplanen for 2001-2003 om beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser og om bekæmpelse af svig vil Kommissionen foreslå et initiativ i forbindelse med direkte udgifter med henblik på at integrere administrative foranstaltninger og sanktioner. Dette arbejde er for øjeblikket i gang. Der er i forbindelse med aktion 63 (kontraktrådgivning), 64 (kontraktdatabase) og 94 (beskyttelse af lovgivningen og kontraktforvaltning mod svig) i hvidbogen om reformerne ved at blive indført en revisionsproces, hvorved der fastsættes klare bestemmelser for beskyttelsen af de finansielle interesser (standardbestemmelser for kontrol og aktioner, der skal gøre dem mere effektive).

I reglerne for deltagelse i 6. rammeprogram henvises der udtrykkeligt til Rådets forordning 2988/95. Ved hjælp af standardkontrakter skal der – hvor det er hensigtsmæssigt - skabes grundlag for sanktioner i overensstemmelse med Revisionsrettens henstillinger.

Rådet opfordrer Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på at harmonisere og forenkle arbejdsgangen og arbejdsmetoderne samt på at styrke IT-systemerne for at udstyre dem med de nødvendige funktioner for udarbejdelsen af kontrakter og for betalinger. Rådet noterer sig i øvrigt Kommissionens plan om at indføre et integreret IT-system med en fælles database for næste forskningsrammeprogram og opfordrer den til at gøre dette i samarbejde med medlemsstaterne.

Der arbejdes stadig meget på at forbedre de computersystemer, der anvendes til at forvalte kontraktproduktionen, projekterne og betalingerne under 5. rammeprogram. Der er i fællesskab af generaldirektoraterne for forskning blevet fastlagt harmoniserede fremgangsmåder for forslagsevaluering, forhandlinger og kontrakter med specifikke regler til imødekommelse af de enkelte programmers krav. Yderligere har de fem forskningsgeneraldirektorater givet et tværtjenesteligt projektcenter til opgave at udvikle et fælles integreret computersystem til næste rammeprogram senest inden udløbet af 2002. I overensstemmelse med målene for "e-Kommissionen" er dette system udviklet til at maksimere anvendelsen af elektroniske transaktioner, både internt og mellem deltagerne og Kommissionen på hvert enkelt trin af processen fra forelæggelsen af projektforslag til projekternes afslutning, samt til at lette produktionen af forvaltningsinformation og statistikker. Systemet er baseret på modulprincippet og kan tilpasses udviklingen i 6. rammeprogram og senere rammeprogrammers behov. Kommissionen vil eventuelt, hvor det er muligt inden for den begrænsede tid, der er til rådighed, være uformelt forbindelsesled til medlemsstaterne vedrørende systemet, især for så vidt angår det nye elektroniske system til forelæggelse af forslag.

4.3. Andre bemærkninger fra Revisionsretten

Rådet noterer sig de forskellige foranstaltninger, som Fællesskabets Fælles Forskningscenter (FFC) har truffet på baggrund af de bemærkninger, som Revisionsretten fremsatte i sin særberetning nr. 10/2000, og opfordrer FFC til at fortsætte reformerne og forbedringerne f.eks. i forbindelse med forvaltningssystemet i sin helhed. Der skal lægges særlig vægt på styringen af de forskellige etaper i aftaleforløbet på de forskellige forskningssteder og overholdelsen af reglerne for indgåelse af kontrakter. For så vidt angår anvendelsen af kontrakter om tjenesteydelser opfordrer Rådet FFC til at tage hensyn til de bemærkninger, som Retten har fremsat.

Disse punkter er taget til efterretning. FFC bekræfter, at der er indført reformer og forbedringer af forvaltningssystemet generelt. Der er især i alle FFC's institutter og direktorater indført et system med dobbelt kontrol og opsplitting i operative og administrative aspekter.

Kontraktcyklus og især overholdelsen af procedurerne for kontrakttildelingen styres af en gruppe, der analyserer sagsakter og dokumenterer, at proceduren overholdes, før sagerne forelægges Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter.

Efter afviklingen af dette udvalg vil gruppen anvende et system med stikprøver med henblik på at analysere sagsakterne vedrørende de kontrakter, der skal tildeles, inden den godkendende tjenestemand træffer sin beslutning. Desuden står et system med forudgående juridisk støtte konstant til rådighed på centralt plan med henblik på at rådgive disse tjenestemænd, før de foretager kontrakttildelingen, eller for at rådgive dem i juridiske spørgsmål generelt.

FFC har i fuldt omfang taget Revisionsrettens bemærkning om anvendelsen af kontrakter om tjenesteydelser i betragtning.

Vedrørende de revisioner, som Kommissionen har foretaget af de interne politikker, ser Rådet med tilfredshed, at Kommissionen generelt i høj grad har øget antallet af revisioner i forhold til 1999 såvel som antallet af reviderede kontrakter, men ønsker, at den er mere opmærksom navnlig på spørgsmålene i forbindelse med gennemførelse og overvågning af tilbagesøgninger samt fremsendelse af ajourførte data. I den forbindelse beklager Rådet, at GD EMPL ikke har været i stand til at fremlægge oplysninger om disse spørgsmål, men noterer sig, at Kommissionen agter at foretage en fuldstændig gennemgang.

Kommissionen træffer fortsat foranstaltninger til styrkelse af finanskontrollen.

Således er antallet af finanskontroller på forskningsområder blevet øget i 2001, og der er på forsøgsbasis indført kontrolcertifikater. Kontrahenterne skal sammen med deres udgiftsangivelser indsende et kontrolcertifikat udstedt af en ekstern uafhængig revisor. Kommissionen har i det omfang det er nødvendigt indgået generelle kontrakter med specialrevisionsfirmaer for i betydelig grad at øge kontrollen af modtagerne af dens tilskud og af involverede mellemmænd. Således er der alene inden for uddannelse og kultur indgået kontrakter med disse revisionsfirmaer med henblik på ca. 100 kontroller, hvilket vil betyde en betydelig stigning i kontrollerne inden for dette område.

Forøgelsen af kontrollerne og stigningen i de beløb, der kan tilbagekræves, i løbet af 2001, har medført, at tilbagesøgningsprocedurerne er blevet videreudviklet for at styrke kontrollen med og den rettidige gennemførelse af tilbagesøgningerne. Kommissionen vedtog den

3. december 2002 en meddelelse vedrørende foranstaltninger, der specifikt er truffet for at øge tilbagekrævningen både i forbindelse med direkte og indirekte forvaltning.

GD for beskæftigelse har foretaget de dybtgående analyser, som det havde bebudet både over for Revisionsretten og Rådet, af revisionerne og tilbagekrævningsordrerne. Med hensyn til revisionerne og kontrollerne har generaldirektoratet tilstillet Revisionsretten ajourførte tal for 1999, 2000 og 2001. Disse oplysninger blev sendt til Revisionsretten i februar 2002 som led i forberedelse af årsberetningen for 2001.

5. KAPITEL 5 - EKSTERNE AKTIONER

5.1. Budgetgennemførelse

Rådet beklager, at en stor del af forpligtelserne igen blev indgået i slutningen af regnskabsåret. For så vidt angår betalingsbevillingerne ser det med tilfredshed, at fordelingen over regnskabsåret er meget mere regelmæssig end fordelingen af forpligtelsesbevillingerne uanset område, selv om en vis del af forpligtelserne fortsat indgås i december måned.

De foranstaltninger, som Kommissionen har indført for forpligtelsesbevillingerne, har positive virkninger, og i år var målet at indgå forpligtelser for mindst 50 % af de disponible bevillinger i løbet af årets første ni måneder. Ved septembers udløb var satsen på 51,5 % for regnskabsføreren (60 % for den anvisningsberettigede) sammenholdt med 35 % ved udgangen af september 2001.

For så vidt angår uindfrie forpligtelser (UF), for hvilke beløbet i slutningen af 2000 er i stigning, noterer Rådet sig Kommissionens bestræbelser, idet den har iværksat en systematisk analyse af de såkaldt "gamle" og "sovende" forpligtelser og i slutningen af 1999 har udarbejdet en handlingsplan, der tager sigte på at nedbringe unormale UF; det håber, at disse bevillinger således bliver frigjort inden for rammerne af de aktioner, som Kommissionen vil iværksætte, og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.

Der har været en markant stabilisering af de uindfrie forpligtelser mellem 2001 og 2000. På baggrund af det konstante misforhold mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger der har været i alle tidligere regnskabsår, er stabiliseringen af de uindfrie forpligtelser inden for bistanden til tredjelande en klar afspejling af den aktive politik, der har været ført for at forbedre udbetalingstempoet og sagsforvaltningen og som har ført til mange frigørelser i forbindelse med afslutningen af projekter (ca. 580 mio. EUR).

Ifølge foreliggende oplysninger er stigningen i de uindfrie forpligtelser, der er mindst fem år gamle, resultatet af en konstant og væsentlig vækst i forpligtelsesbevillingerne mellem 1994 og 1998, trods den konstante stigning i betalingerne mellem 1998 og 2001 (2 258,67 mio. EUR udbetalt i 1998, 2 522,10 mio. EUR i 1999, 2 992,50 mio. i 2000 og 3 266,60 mio. i 2001).

Kommissionen erkender imidlertid, at der er behov for at få kontrol over andelen af gamle uindfrie forpligtelser i forbindelse med forvaltningen af bistanden til tredjelande. Siden 2000 har de forvaltende tjenestegrenes politik været systematisk at undersøge og, hvor det var muligt, at afslutte gamle og sovende forpligtelser vedrørende bistand til tredjelande. Denne systematiske undersøgelse og afslutning har også ført til et stort antal frigørelser i 2001 således som nævnt ovenfor (næsten 580 mio. EUR).

For så vidt angår den regnskabsinformation og administrative information, der er nødvendig for at analysere de uindfrie forpligtelser mere dybtgående, især deres gennemførelsesstade på stedet og arten af de foretagne betalinger, skulle CRIS Data Entry-systemet (Saisie) og regnskabssystemet, som er tilpasset til de nye krav i finansforordningen med hensyn til betalingstyper, kunne muliggøre disse analyser fra 2003.

Rådet beklager ligesom Revisionsretten, at de dokumenter, som Kommissionen har udarbejdet for at formidle finansielle oplysninger i løbet af dette regnskabsår, ikke har gjort det muligt at få et helhedsbillede af området eksterne aktioner, selv om Kommissionen

udarbejder den slags oplysninger til intern brug. Det deler også Revisionsrettens opfattelse, hvorefter Kommissionen bør forklare de årsager, der har ført til en gennemførelse, der er forskellig fra overslagene, og hvorefter den systematisk burde have fremsat bemærkninger til anvendelsen af de forskellige poster, der gør det muligt at forstå den faktiske udnyttelse af bevillingerne.

Disse bemærkninger er taget til efterretning. Kommissionen er ved at videreudvikle sin rapportering for bedre at imødekomme brugernes behov.

Rådet opfordrer Kommissionen til fortsat at indføre resultatindikatorer i alle de nye programmer, der hører ind under de eksterne aktioner.

Kommissionen anser resultatindikatorerne for at være af væsentlig betydning og søger derfor som led i sin planlægningsproces i fællesskab med medlemsstaterne og andre donorer at nå frem til en fælles metode for brugen af disse indikatorer til kontrol af landenes resultater. Der er med henblik på planlægningen i Kommissionens tjenestegrene af støtten til tredjelande blevet udarbejdet vejledninger herom, og de er blevet revideret i oktober 2002 efter et yderligere møde med medlemsstaternes eksperter. Kommissionen vil udsende en endelig udgave tidligt i 2003. Kontrollen og undersøgelserne af strategipapirerne for alle lande skal til den tid baseres på resultatindikatorer i nøje tilknytning til millenniummålene og, hvor det er muligt, udledes af de nationale Poverty Reduction Strategy Papers.

5.2. DAS-revision

Rådet noterer sig, at de revisionsopgaver, som Revisionsretten har udført i regnskabsåret 2000, alene vedrører Tacis-programmet, hvor der hvert år foretages dybtgående revision af forskellige dele af de eksterne aktioner på budgetområdet. Selv om Rådet anerkender værdien af mere målrettede og dybtgående undersøgelser, beklager det, at det valgte program for dette regnskabsår kun udgør en begrænset del af de samlede udgifter på området eksterne aktioner, og minder om den anmodning, det allerede gav udtryk for i 1999, nemlig at se dem udvidet til velafgrænsede områder. Det ser dog med tilfredshed, at Revisionsretten for det begrænsede revisionsområde har kunnet konkludere, at de kontrakter, Kommissionen har indgået, og de betalinger, der vedrører Tacis-programmet, i det store hele er lovlige og formelt rigtige.

Rådet ser i øvrigt med tilfredshed, at der er indført en ny praktisk vejledning i EF's procedurer for indgåelse af kontrakter om bistand til tredjelande, og støtter Revisionsrettens anbefalinger til Kommissionen, der sigter på at lægge øget vægt på kvalitet, erfaring og uddannelse af projektledere samt på at styrke dets interne kontrolsystem.

Som anbefalet af Revisionsretten og Parlamentet har Kommissionen koncentreret sit arbejde omkring forbedringen af projektførvalternes kvalifikationer og faglige erfaring.

EuropeAid har siden 2001 organiseret et antal videreuddannelseskurser i management training fordelt på tre uger.

Denne videreuddannelse tilbyder to muligheder: EUF og budgettet. Uddannelsen betragtes som væsentlig for alt personale, der skal forvalte bistand til tredjelande, både i Kommissionens hovedkvarter og i delegationerne.

Kurset tilrettelægges som følgende moduler:

- Reform, kontoret og dekoncentration; - livsudgiftscyklus;

- Etiske standarder; - PCM-kurser; - finansielle procedurer inden for EUF (EUF option); - finansiell gennemførelse (budget option); - kontraktprocedurer (budget option); - forvaltningsinformationssystemer (MIS, CRIS, OLAS og SINCOM).

Disse kurser evalueres konstant, hvilke har gjort det muligt at justere indholdet og varigheden af CRIS-, SINCOM- og OLAS-kurserne (finansiell og operativ forvaltning og statistikker). Desuden er der på baggrund af de nye retningslinjer, der er blevet besluttet af EuropeAid, foretaget ændringer i et antal kurser (PCM- og ECOFIN-kurser), og i andre tilfælde bliver bestående moduler udvidet (praktisk videreuddannelse inden for kontraktprocedurer. Servicemodul – tilskudsmodul – modulet for leverancer og anlægsarbejder).

Mellem juli 2001 og udløbet af 2002 har EuropeAid organiseret 15 videreuddannelseskurser.

Nogle af kurserne er allerede blevet gennemført i delegationerne, tilrettelagt af de direktorater, der er ansvarlige for det pågældende geografiske område. Arbejdet med Compact-modulet er ved være afsluttet, og modulet kan organiseres i delegationerne efter anmodning og med accept fra den kompetente geografiske direktør. Dette modul omfatter kurser om finans- og kontraktforvaltning, forvaltningsinformationssystemer, AIDCO-vejledninger og -håndbøger samt projektidentifikation og -forberedelse.

Nogle kurser kan også efter anmodning organiseres i delegationen. Det gælder: - Reform, kontoret og dekoncentration; - livsudgiftscyklus; - Etiske standarder; - PCM-kurser; - finansielle procedurer inden for EUF (EUF option); - Ecofin-kurser.

De næste trin omfatter sproglig variation, koordination af kursusindhold, oprettelse af flerfaglige og flersproglige hold og tilrådighedsstillelse af kursusmateriale for delegationerne via videreuddannelseswebsiten.

5.3. Opfølgning af tidligere bemærkninger

Rådet ser med tilfredshed, at Kommissionen har efterkommet Revisionsrettens særberetning nr. 25/98 vedrørende nuklear sikkerhed, hvilket gør, at den nu har en strategi for fremtiden og kan foretage en bedre overvågning af projekterne. Det noterer sig også, at den har gennemført en mindre afkortning af fristerne for betalinger og anvender reglerne mere nøjagtigt.

I afdelingen for nuklear sikkerhed har der været en konstant nedgang i både antallet af og beløbsstørrelsen for udestående fakturaer. (F.eks. er antallet fra maj 1999 til maj 2002 faldet med 70 % og beløbet med 80 %). Fristerne (150 dage fra indsendelsen af budet til kontraktunderskrivelsen) for kontraktens begyndelse bliver nøje overholdt inden for indkøb, hvilket har en positiv virkning på kontraktindgåelsestempoet.

Det noterer sig imidlertid Revisionsrettens bemærkninger om de mangler, der stadig består, bl.a. mangler der indikatorer, udbudsreglerne bliver ikke overholdt, og betalingerne til lokale leverandører er stærkt forsinkede.

For alle projekter siden 1999 har der været en LogFrame til specifikation af kontrollerbare kriterier. Således findes der indikatorer for hvert enkelt projekt. I 2000-rapporten fra IAEA (officielt organ under FN-konventionen om nuklear sikkerhed) anføres i evalueringen af programmets generelle virkninger, at niveauet for nuklear sikkerhed generelt er steget i CIS-støttede og markant i nogle Tacis-støttede kraftanlæg. I rapporten anføres, at Kommissionen via Tacis-programmet har ydet et væsentligt bidrag til denne positive udvikling. Kommissionen er dog nu ved at skitsere referencebetingelserne for en kontrakt

sikkerhedsrelevans med henblik på at udvikle kontrollerbare indikatorer til vurdering af virkningen af det nukleare sikkerhedsprogram.

Med hensyn til Rådets bemærkninger om efterlevelsen af udbudsreglerne har Kommissionen erkendt, at der er risiko for interessekonflikt, hvis vestlige virksomheder for teknisk bistand, der er på stedet (som bistår modtageren med at udfærdige de tekniske specifikationer i forbindelse med projekter om materiel), er involveret i udbudsevalueringer osv. Derfor er FFC blevet fuldt inddraget i alle evalueringer af udbud om indkøb og anlægsarbejder. De nævnte vestlige firmaer spiller en anonym rolle i udbudsprocessen.

Med hensyn til Rådets bemærkning om forsinkelse i betalingerne til lokale underleverandører kan Kommissionen anføre, at den ikke har indflydelse på indholdet af underkontrakter med lokale leverandører. I betragtning af det store fald i antallet af forsinkede betalinger (nævnt ovenfor) burde lokale leverandører kunne få deres fakturaer betalt til tiden.

Det noterer sig med tilfredshed de oplysninger, Kommissionen har givet om de igangværende forhandlinger med de internationale donorer (IMF, Verdensbanken, OECD) for at finde en fælles definition af "output"-indikatorer, således at oplysningerne kan sammenlignes.

5.4. Andre bemærkninger

5.4.1. TACIS-programmet for grænseoverskridende samarbejde

Rådet beklager dette programs begrænsede indvirkning, der skyldes forsinkelser i de første etaper af iværksættelsen og et behov for en styrket ramme for dialogen.

Kommissionen erkender, at virkningerne af programmet var begrænsede på det tidspunkt, hvor Revisionsretten undersøgte det (fire år efter begyndelsen). Revisionsretten selv noterede, at der mest optimistisk kun kunne forventes en beskedent virkning som følge af de begrænsede midler, der var til rådighed. Programmet havde visse startproblemer, der nu er blevet løst.

Programmet har medført nogle mærkbare resultater. En grænsepost blev færdiggjort i Leushen i Moldova i 2001 og fire grænseovergange færdiggjort i 2002, Salla og Svetogorsk på den finsk/russiske grænse, grænsekontrollen i Chop på den ungarsk/ukrainske grænse og grænseposten i Kameny Log på grænsen mellem Belarus og Litauen. En bro, Jagodin-broen over floden Boug mellem Ukraine og Polen med tilkørselsveje dertil, blev ligeledes færdiggjort i 2002. Disse kontroller har bidraget til en mere effektiv og grundig kontrol og nedbragt ventetiden. Opførelsen af en ny grænsekontrol ved Bagrationovsk mellem Kaliningrad og Polen begyndte i juni 2002 og skal fuldendes tidligt i 2003. Yderligere blev arbejderne indledt på en grænsetrækning mellem Belarus og Litauen i marts 2002.

5.4.2. Forvaltning af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

Rådet deler Revisionsrettens betænkeligheder med hensyn til tidsrummet mellem Rådets afgørelse og den første betaling. Det mener i øvrigt, at rytmen for gennemførelsen af FUSP's budget hænger sammen med, at aktionerne under denne politik ikke er fuldt ud programmeret, idet en del anvendes ad hoc på baggrund af den internationale situation.

Rådet ser med tilfredshed, at Kommissionen har truffet foranstaltninger for at afkorte betalingsfristerne, nemlig anvendelse af standardkontrakter, det faktum, at den pågældende kommissær kan træffe afgørelser uden at skulle konsultere kommissærkollegiet for at iværksætte projekterne hurtigere, og at omstruktureringen i Kommissionen betyder, at der kun

er en person, der beskæftiger sig med hver enkelt sag, indtil den er afsluttet. Det opfordrer den til at fortsætte sine bestræbelser på at træffe de nødvendige foranstaltninger og finde løsninger på de udestående problemer.

Kommissionen er enig i, at hurtighed ofte er en vigtig faktor i forbindelse med FUSP. Den korrekte udformning af det generelle gennemførelsesnetværk er imidlertid lige så vigtig, hvis man vil undgå problemer i gennemførelsesfasen og sikre resultaternes kvalitet. Første betaling bliver først foretaget, efter at gennemførelsesnetværket og de respektive beføjelser og forpligtelser er blevet nedfældet i en kontrakt mellem Kommissionen og gennemførelsesorganet. Desuden afhænger en hurtig igangsætning af en aktion i stort omfang af forberedelsen forud for Rådets afgørelse.

Kommissionen deler Rådets opfattelse, at gennemførelsesrytmen for FUSP-budgettet skyldes, at aktionerne under denne politik ikke er fuldt ud programmeret, idet en del af midlerne anvendes ad hoc på baggrund af den internationale situation.

Det glæder Kommissionen at kunne give meddelelse om endnu en for nylig vedtaget foranstaltning til hurtigere igangsætning af FUSP-aktionerne, idet generaldirektøren for GD for eksterne forbindelser af det ansvarlige medlem af Kommissionen ved subdelegation har fået beføjelse til at træffe finansieringsbeslutninger.

6. KAPITEL 6 - FØRTILTRÆDELSSESSTØTTE

6.1. Budgetgennemførelse

Rådet beklager, at en stor del af forpligtelserne blev indgået i slutningen af regnskabsåret, bl.a. på grund af den forsinkede iværksættelse af programmerne ISPA og SAPARD samt stigningen i UF som følge af den meget begrænsede anvendelse af betalingerne til disse programmer. Det noterer sig, at Kommissionen har mødt problemer under iværksættelsen af disse nye instrumenter, og forstår, at Kommissionen ønsker at undgå at foretage udbetalinger under dårlige vilkår.

De sene forpligtelser for Sapard skyldtes bl.a., at 2000 var det første gennemførelsesår for dette meget komplicerede instrument. Koncentrationen af ISPA-forpligtelser ved regnskabsårets udgang er en direkte følge af forsinkelserne med hensyn til udviklingen af en retlig og administrativ ramme for instrumentet. Rådet understreger, at det er vigtigt for at offentligheden i medlemsstaterne kan acceptere udvidelsesprocessen, at der i kandidatlandene findes en effektiv finanskontrol og bedrageribekæmpelse svarende til medlemsstaternes.

Som anført i de forskellige svar til Parlamentet erkender Kommissionen fuldt ud vanskeligheder på dette område, og den deler dets bekymringer med hensyn til, at de offentlige myndigheder i kandidatlandene vedvarende er svage. Desuden blev disse problemer og vanskeligheder erkendt både i statusrapporterne og strategipapirerne samt i forbindelse med tiltrædelsesparkerskaberne for 2001. Kommissionen har derfor identificeret de kommende udfordringer, som kandidatlandene må tage op, og den har truffet og fortsætter med at træffe omfattende foranstaltninger for at sikre, at kandidatlandene ved tiltrædelsen har fået indført effektive kontrolsystemer til forvaltningen af EU's fonde. Disse foranstaltninger omfatter følgende tre aspekter:

- For det første kontrollerer Kommissionen nøje som led i kapitel 28-forhandlingerne, om kandidatlandene er ved at opbygge et komplet, velfungerende, offentligt internt finanskontrolsystem og videreudvikle de eksterne kontrolsystemer, som de overordnede revisionsinstitutioner er ansvarlige for. PHARE-programmet er blevet og bliver fortsat brugt til støtte for både tilpasningen af lovgivningen og den institutionsopbygning, der kræves til gennemførelsen af den interne finanskontrol samt til den eksterne finanskontrol både på nationalt og, efter behov, regionalt plan. EU's medlemsstater har via dette instrument som partnere aktivt deltaget i dette arbejde, og over 30 partnerskabsprojekter er ved at blive gennemført inden for dette og tæt beslægtede områder. Processen føres desuden videre af SIGMA, der har udført et omfattende arbejde, herunder ligemandsbedømmelser og andre tiltag, og fortsætter dermed.

- Phare-midler bruges til at hjælpe OLAF med at gennemføre dets ambitiøse bestræbelser på at opbygge egen institutionel kapacitet i kandidatlandene med henblik på bedrageribekæmpelsen, især i forbindelse med forvaltningen af EU-midler.

- For det tredje vil Kommissionen via processen med gradvis indførelse af et udvidet decentralt gennemførelsessystem for førtiltrædelsesmidler bistå kandidatlandene med at opbygge "systembaserede" snarere end "transaktionsbaserede" systemer for forvaltning og kontrol. Dette projekt er indledt, og der udføres for tiden indledende analyser vedrørende systemer, personale, intern kontrol, finansielt ansvar, revision og udbud.

Handlingsplanen for institutionsopbygningen som anført i strategipapiret for 2001 benyttes ligeledes i arbejdet dermed. Det endelige ansvar for opbygningen ligger imidlertid hos kandidatlandene selv. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne anvise metoden og stille midlerne til rådighed, men kun kandidatlandene selv kan garantere resultatet.

Det understreger betydningen af en effektiv finanskontrol og bekæmpelse af svig i kandidatlandene, der minder om, hvad der i øjeblikket findes i medlemsstaterne, for at offentligheden i medlemsstaterne kan godkende udvidelsesprocessen.

Rådet deler Revisionsrettens opfattelse af, at Kommissionen bør fremskynde analysen og iværksættelsen af gennemførelsesbestemmelser, der ledsager de nye udgiftsprogrammer, og i tide yde kandidatlandene maksimal vejledning og teknisk rådgivning for at hjælpe dem til at indgå de nødvendige forpligtelser.

6.2. ISPA

Rådet ser med tilfredshed, at Kommissionen trods de forsinkelser, der har været med udarbejdelsen af den juridiske og administrative ramme for dette instrument, har kunnet godkende og iværksætte et stort antal projekter for år 2000.

Kommissionen vil gerne understrege, at kandidatlandenes forberedelser til det nye førtiltrædelsesinstrument allerede begyndte før vedtagelsen af forordning EF nr. 1267/1999 (ISPA-forordningen) i juni 1999, og arbejdet blev intensiveret derefter og før ikrafttrædelsen af retsgrundlaget. Både Kommissionens tjenestegrene og kandidatlandene har brug for nogen tid til at få oprettet de nødvendige administrative strukturer, men - som Rådet noterede - fik vedtaget et tilstrækkeligt antal ISPA-projekter (foranstaltninger), så der kunne indgås forpligtelser for de disponible bevillinger.

Det anmoder dog Kommissionen om at fortsætte sine bestræbelser på at afhjælpe de mangler, som Revisionsretten understreger i sin årsberetning, navnlig vedrørende den fejlagtige vurdering af behovene for teknisk bistand, svaghederne i den interne koordination, de dårligt harmoniserede arbejdsmetoder for så vidt angår evalueringsproceduren og opfølgningen af bemærkningerne fra de forskellige GD'er og den udfordring, der for kandidatlandene ligger i iværksættelsen af dette instrument.

Kommissionen er meget opmærksom på de mangler, som Revisionsretten påpeger. Den har opfordret kandidatlandene til at bruge de midler til teknisk bistand, der er til rådighed under ISPA, til forberedelsen af den projektgennemførelse og de projektaktiviteter, der er nødvendige for at efterkomme kravene i forbindelse med EDIS (det udvidede decentraliserede gennemførelsessystem) (i 2001 besluttede Kommissionen ca. 30 tekniske bistandsforanstaltninger med henblik på projektforberedelse, og den stiller tekniske bistandsmidler til rådighed for EDIS i alle ti ISPA-modtagerlande).

Den interne koordination reguleres af de regler, der generelt gælder i Kommissionen, nemlig bemyndigelsesproceduren, der blev vedtaget den 12. juli 2000 (SEC(2000) 1197 PV 1487). Denne procedure regulerer de interne samråd mellem de tjenestegrene, der skal høres om ISPA-foranstaltninger, før de kan forelægges ISPA-forvaltningsudvalget og vedtages af Kommissionen. Desuden sikres den interne koordination også via de regelmæssige møder i koordinationsudvalget på direktørniveau i de pågældende tjenestegrene i Kommissionen og på møderne i revisionsarbejdsgruppen.

Det minder i øvrigt Kommissionen om, at en af dens vigtigste prioriteter er snarest muligt at afslutte decentraliseringsprocessen på en effektiv måde, idet den øgede kontrol opretholdes, for at kunne begynde overvejelserne om overgangen fra ISPA-midlerne til Samhørighedsfonden.

ISPA gennemføres i øjeblikket ved hjælp af DIS (Det decentraliserede implementeringssystem): Kommissionen forhåndsgodkender udbudsproceduren, men modtagerlandet er ansvarlig for projektets gennemførelse, og især for den finansielle forvaltning og kontrol. Ifølge artikel 12 i koordinationsforordningen kan Kommissionen undlade denne forhåndskontrol, hvis visse betingelser er opfyldt. Derved bliver der tale om det udvidede decentraliserede implementeringssystem (EDIS). Kommissionen yder tilskud til faglig bistand over ISPA for at forberede overgangen til EDIS, som beskrives i "Roadmap to EDIS for ISPA and PHARE ". Man håber, at forholdene for et antal lande og sektorer vil blive sådan, at Kommissionen kan ophøre med forhåndsgodkendelsen tidligt i 2003. Kandidatlandene opmuntres stærkt til at gå over til EDIS, og ifølge artikel 9 i forordning 1267/1999 (IDSPA-forordningen) er de under alle omstændigheder ansvarlige for oprettelsen af et velfungerende finansielt forvaltnings- og kontrolsystem. GD REGIO har for alle 10 ISPA-modtagerlande gennemført systemrevisioner i perioden fra oktober 2001 til januar 2001 for at evaluere, i hvilket omfang modtagerlandene har indført disse systemer, om de er tilstrækkelige og for at give anbefalinger. GD REGIO har fulgt disse aktioner op i anden halvdel af 2002.

6.3. SAPARD

Rådet ser med tilfredshed på de bestræbelser, som både Kommissionen og kandidatlandene har udfoldet for at godkende alle programmerne til udvikling af landdistrikterne inden for de fastsatte frister samt for på tilfredsstillende vis at afslutte proceduren med udarbejdelse og undertegnelse af internationale aftaler trods de komplekse juridiske rammer, der gør sig gældende for denne type instrumenter.

Det retsgrundlag, der er vedtaget for SAPARD, er i stort omfang analogt med og derfor ikke mere komplekst end de krav, der gælder i forbindelse med Fællesskabets samfinansierede politikker i medlemsstaterne. Kommissionen anerkender også kandidatlandenes indsats for at få dette betydelige arbejde afsluttet og færdiggøre de forskellige komponenter inden for et tidsrum, der generelt passer med medlemsstaternes.

Det noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at forberede kandidatlandene på tiltrædelsestidspunktet, når SAPARD-instrumentet udløber, ved at styrke deres kapacitet til at udnytte strukturfondene og midlerne fra EUGFL, Garantisektionen, for så vidt angår projekter som udbud, samt ved at fortsætte den tekniske bistand i perioden op til tiltrædelsen.

Senest i maj 2002 havde syv af de ti modtagerlande af Kommissionen fået overdraget forvaltningsbeslutningstagningen. Afgørelse herom træffes først, når det pågældende land har vist, at det kan anvende SAPARD-instrumentet på et fuldstændigt decentralt grundlag. Denne kvalifikation er på baggrund af karakteren af SAPARD-bestemmelserne, der som anført oven for stort set er analog med de bestemmelser, der kræves opfyldt for at anvende Fællesskabets samfinansierede politikker i medlemsstaterne, også relevant for ansøgning om adgang til strukturfondene og midlerne under EUGFL, Garantisektionen. De øvrige tre lande gør fremskridt i retning af at kunne få overdraget disse beslutninger. Der bliver fortsat ydet teknisk støtte efter behov under PHARE-instrumentet samt i henhold til Rådets forordning 1268/1999 over SAPARD.

7. KAPITEL 7 - ADMINISTRATIVE UDGIFTER

7.1. DAS-revision

Rådet konstaterer med tilfredshed, at Revisionsretten finder alle regnskaber og transaktioner henhørende under udgiftsområde 5 i de finansielle overslag generelt tilfredsstillende, således som det også var tilfældet for regnskabsåret 1999.

Rådet ser ligeledes med tilfredshed på den betydelige forbedring, der er sket i forvaltningen af de materielle anlægsaktiver, bortset fra bygninger, takket være et nyt opgørelsessystem (ELS).

Rådet noterer sig i øvrigt med tilfredshed, at Revisionsretten mener, at de indkøbsprocedurer, der anvendes i institutionerne, generelt er lovlige og formelt rigtige, og at kontrolsystemet er i overensstemmelse med finansforordningen. Det tilskynder ligesom Revisionsretten alle institutionerne til at fortsætte forbedringen af disse procedurer, bl.a. gennem et system af præventive foranstaltninger samt uddannelse af anvisningsberettigede og forvaltere.

Kommissionen har siden udgangen af 2000 gennemført et omfattende uddannelsesprogram i budget- og finansadministration/-procedurer specielt målrettet mod anvisningsberettigede og finansforvaltere. Programmet dækker både procedureaspekterne og de operative aspekter. Der blev i 2001 organiseret 162 kurser med over 4 600 deltagerdage inden for dette område, hvilket gjorde området til et af de mest søgte. Denne indsats fortsættes i 2002 og 2003 med særlig vægt på den ny finansforordning.

7.2. Opfølgning af tidligere bemærkninger

- (a) Opfølgning af særberetning nr. 8/98 om de tjenester i Kommissionen, der er ansvarlige for bekæmpelse af svig.

Rådet ser med tilfredshed, at bekæmpelse af svig som følge af Kommissionens afgørelse af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig har en mere passende administrativ ramme, der giver kontoret en større uafhængighed end dets forgænger, UCLAF. Det konstaterer med tilfredshed, at de indledende problemer med at få ansat personale stort set er blevet løst. Det tilskynder OLAF til nøje at definere sine prioriteter og strategier og fortsætte forbedringen, moderniseringen og den effektive anvendelse af sit informationssystem.

Strukturerne og organigrammet for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig afspejler efter en justering nu dets nye opgaver og prioriteter.

Kontoret erkender, at der er behov for klare prioriteter og strategier inden for alle områder, som det har ansvaret for. Nu, hvor alle ledende stillinger er blevet besat, er vejen til yderligere fremskridt fastlæggelse af prioriteringer og strategier.

Oprettelsen af et direktorat for efterforskning, operationel strategi og informationsteknologi fremhæver, at kontoret prioriterer øget brug af efterforskning og informationsteknologi ved bedrageribekæmpelsen. Via dette direktorat skal kontoret påtage sig en mere proaktiv rolle ved fastlæggelsen af de operative og strategiske prioriteringer. Herved skal det indsamle, analysere og udsende alle former for information fra forskellige kilder med det formål at yde hjælp både til kontorets partnere i medlemsstaterne og til sit eget operative efterforskningspersonale.

Kommissionen vil videreudvikle sine prioriteter og strategier sammen med sine institutionelle partnere i medlemsstaterne, Det rådgivende udvalg til Koordinering af Bedrageribekæmpelsen (COCOLAF), Europa-Parlamentet via dettes Budgetkontroludvalg og de ansvarlige tjenestegrene i Kommissionen.

Kontoret har imidlertid allerede gjort det klart, at dets højeste operative prioritet er interne undersøgelser som led i gennemførelsen af politikken med nul tolerance over for intern korruption. Alle sager, der har forbindelse med udvidelsen, får ligeledes høj prioritet.

Kontoret vil fortsat bistå medlemsstaterne med at koordinere tværnationale sager i overensstemmelse med Fællesskabets tjenestegrenes serviceplatform.

Rådet mener ligesom Revisionsretten, at en forenkling af de administrative bestemmelser og procedurer er nødvendig for at lette og fremskynde forløbet af undersøgelserne i institutionerne.

Kommissionen vedtog den 19. februar 2002 en beslutning til effektivisering af og forhøjelse af tempoet ved administrative undersøgelser og disciplinærsager (C(2002)540). Ved denne beslutning oprettedes IDOC (Kommissionens kontor for undersøgelser og disciplinære foranstaltninger). IDOC består af et tværfagligt hold af erfarne undersøgere og kvalificerede advokater. Dets hovedopgave er kohærente og fagligt orienterede undersøgelser og at forberede disciplinærsager.

For at sikre en effektiv og hurtig aktion er IDOC direkte knyttet til generaldirektoratet for personale og administration.

De nye procedureregler for indledning og udførelse af administrative undersøgelser skulle føre til en effektivisering af forundersøgelserne i forbindelse med mistanke om embedsmisbrug. Især tvinger artikel 3 i førnævnte beslutning IDOC til at tage sagen op så hurtigt som muligt. Ifølge artikel 5, stk. 4 i samme beslutning skal undersøgelserne gennemføres kontinuerligt i løbet af en periode, der står i forhold til sagens omstændigheder og kompleksitet.

På grundlag af alle disse foranstaltninger kan ansættelsesmyndigheden definere eventuelle overtrædelser nøjagtigere, hvorved forsinkelser kan undgås i forbindelse med disciplinærsagerne på et senere stadium.

Der er ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på ændring af personalevedtægten. Kommissionen har foreslået forenkede procedurer, især med hensyn til indledningen af disciplinærsager og ved at åbne mulighed for en hurtig procedure, i tilfælde af at en tjenestemand erkender sit embedsmisbrug. Desuden skal disciplinæruddvalget sammensættes på en mere stabil måde, så det kan arbejde mere professionelt. Endelig skal de berørte tjenestemænd have ret til at fremlægge skriftlige indlæg i stedet for at blive hørt, hvilket også vil fremskynde proceduren.

- (b) Opfølgning af Revisionsrettens tidligere bemærkninger om institutionernes forvaltning af udgifter til lokaler og bygninger

Rådet minder om, at en europæisk institution ifølge traktaten ikke kan optage lån.

Rådet mener ikke desto mindre i lyset af konklusionerne vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 5/2000, at det er nødvendigt, at institutionerne, før de går ind i større

byggeprojekter, underretter budgetmyndigheden, navnlig om de flerårige finansielle følger.

Kommissionen har flere gange lovet at informere budgetmyndigheden, før den indleder store eller følsomme byggeprojekter.

Det gjorde den i forbindelse med Palmerston-vuggestuen med brev af 18. marts 2002 til Rådets budgetudvalg, hvorved den informerede dette om, at den ville leje Palmerston-bygningen med købsoption.

Kommissionen fortsætter med at følge denne procedure for alle fremtidige store byggeprojekter med virkninger over flere år.

7.3. Lønssystemet for EU-ansatte

Rådet noterer sig de bemærkninger, som Revisionsretten har fremsat vedrørende behovet for overensstemmelse mellem lønssystemet og fortjeneste.

Forbindelsen mellem fortjeneste og løn i et karrieresystem sikres væsentligst ved forfremmelser. Forfremmelsessystemet i Kommissionen har altid været og er stadig hovedsagelig baseret på fortjeneste. Det nye bedømmelses- og forfremmelsessystem, der træder i kraft fra 2003, vil yderligere styrke denne forbindelse. Endelig omfatter de foreslåede ændringer af personalevedtægten et nyt karrieresystem, hvor vægten af ancienniteten bliver drastisk reduceret til fordel for et lønssystem baseret på successive forfremmelser.

For så vidt angår beregningen af minimumsgrundpensionen er Rådet enig med Revisionsretten i, at der er behov for at harmonisere på dette område.

Kommissionen kan bekræfte, at der er indgået en aftale om harmonisering af denne beregning mellem institutionernes administrationer.

Det forberedende udvalg for spørgsmål vedrørende personalebestemmelser blev den 28. maj 2002 enige om, at antallet af tjenestear skal tages i betragtning ved beregningen af mindstepensionen. Det grundlag der skabtes enighed om var det faktiske antal arbejdsår, ekskl. yderligere bonusår ved overførsel af pensionsrettigheder.

8. KAPITEL 8 - FINANSIELLE INSTRUMENTER OG BANKAKTIVITETER²

8.1. Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande

Rådet forventer, at Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) snarest når til en aftale om systemet med den årlige provision, som banken skal have for forvaltningen af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande.

EIB og Kommissionen har aftalt en ny gebyrstruktur gældende fra 1. januar 2001. Konventionen herom blev underskrevet den 26. april og den 8. maj af de respektive formænd.

8.2. Den Europæiske Investeringsfond

Rådet noterer sig den nye fordeling af rettighederne i EIF's kapitalstruktur og er i tvivl om de praktiske følger for forvaltningen af fondens risikokapitalvirksomhed.

Fællesskabet er repræsenteret i EIF's bestyrelse med to medlemmer, hvoraf den ene er den fungerende bestyrelsesformand. Dette sikrer balance mellem gennemførelsen af Fællesskabets mål og EIB's forretningsmæssige principper og metoder.

For så vidt angår pilotprojektet "Vækst og miljø" noterer Rådet sig i øvrigt Revisionsrettens bemærkninger samt Kommissionens svar og opfordrer sidstnævnte til snarest at afslutte evalueringen af projektet og fortsætte sin overvågning og kontrol.

Der er blevet gennemført en intern evaluering af projektet "vækst og miljø", og evalueringsrapporten forventes forelagt Kommissionen sent på sommeren 2002. Kommissionens tjenestegrene videreførte i 2002 det kontrol- og overvågningsarbejde, som de havde indledt tidligt i 2000. I juli 2002 gennemførte Kommissionen stikprøvekontrol og foretog besøg og interne revisioner vedrørende 5 finansformidlere, der pr. 31. december 2001 havde ydet 2 442 lån, dvs. 51,7 % af det samlede antal lån, der ydes af alle formidlere godkendt af "vækst og miljø"-projektet. Disse 5 formidlere havde formidlet lån til et samlet beløb på 918 mio. EUR, svarende til over 49 % af lånenes samlede værdi under projektet på det pågældende tidspunkt. Som tidligere er Kommissionens bemærkninger og henstillinger blevet oversendt til EIF, der er blevet opfordret til at træffe passende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt.

Rådet ser med tilfredshed, at Kommissionen, Revisionsretten og EIF er nået til en aftale, der giver Revisionsretten mulighed for at foretage passende revision af Fællesskabets bidrag til fondens kapital.

² I overensstemmelse med traktaten dækker dechargen kun gennemførelsen af Fællesskabets budget. Låntagning og långivning dækkes således ikke undtagen med hensyn til de aspekter, der har med budgettets gennemførelse at gøre.

9. KAPITEL 9 - REVISIONSERKLÆRING MED UNDERBYGGENDE OPLYSNINGER

Rådet beklager, at Kommissionen stadig ikke har kunnet opnå en samlet erklæring (DAS) om, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, er lovlige og formelt rigtige, undtagen for så vidt angår den positive vurdering vedrørende indtægter, forpligtelser og driftsudgifter; det beklager, at andre sektorer ikke har kunnet drage fordel af denne positive vurdering, som det havde fremsat ønske om i det foregående regnskabsår, og mener ikke, at denne situation er tilfredsstillende.

Revisionsretten har givet en positiv vurdering for et stort antal transaktioner, hvilket viser Kommissionens gode resultater, ikke kun dér, hvor den har hele ansvaret for aktiviteterne, men også i et mere stabilt miljø med ansvarsdeling, f.eks. egne indtægter. Kommissionen har imidlertid forpligtet sig til at forbedre situationen med hensyn til betalingerne og mener, at reformprocessens positive virkninger efterhånden vil forbedre dens finansielle forvaltning.

Rådet anerkender, at iværksættelsen af de reformer, som Kommissionen allerede har indledt, uundgåeligt kræver en modningsperiode, og konstaterer ligesom Revisionsretten, at der er gjort fremskridt i visse sektorer. Det håber, at disse fremskridt gradvis får en positiv virkning på DAS. Rådet ønsker i denne sammenhæng at understrege, at det prioriterer afslutningen af omarbejdningen af finansforordningen højt, og at det generelt støtter enhver foranstaltning, der skal forenkle reglerne.

Omarbejdelsen af finansforordningen, som Rådet nu har vedtaget med enstemmighed efter meget intense forhandlinger, er blevet gennemført på meget kort tid og efter de nødvendige undersøgelser og drøftelser med de interesserede parter. Kommissionen har i de seneste år taget både horisontale og sektororienterede initiativer til forbedring af forordningen. Disse initiativer har imødekommet Kommissionens almindelige forpligtelse til at overholde proportionalitetsprincippet (jf. protokollen til Amsterdam-traktaten) og den voksende erkendelse af, at der er behov for bedre og mere enkle bestemmelser. Især er Kommissionens interne procedurer for planlægning og programmering af arbejdet blevet betydeligt forbedret (idet især resultaterne af en politik og programevalueringerne kan integreres bedre i udformningen af politikken). Desuden foreslog Kommissionen i juni 2002 en omfattende handlingsplan med henblik på bedre lovgivning, idet der bl.a. skal indføres en fælles ramme for forudgående vurdering af Kommissionens initiativer.

Rådet ser med tilfredshed den nye metode, som Revisionsretten har fulgt i sin rapport om DAS, der giver mere præcise og underbyggede oplysninger med hensyn til at lokalisere uheldige forhold inden for de enkelte sektorer og deres årsager samt analyser af revisionssystemerne, der således gør det muligt for budgetmyndigheden at belægge sine vurderinger bedre, og mener, at det er et skridt i den rigtige retning.

Kommissionen værdsætter også Revisionsrettens bestræbelser på at give bedre oplysninger, som Kommissionen derefter kan benytte til forbedring af sin finansielle forvaltning.

Rådet bemærker imidlertid, at Revisionsrettens beretning ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om i det mindste udviklingen i forekomsten af fejl i de berørte sektorer. Under disse omstændigheder kan Rådet kun gentage sin anmodning om, at Revisionsretten i det mindste giver oplysninger, der gør det muligt at foretage en objektiv sammenligning af de

fremskridt, der er gjort, i forhold til de mål, der skal nås, og at vælge en metode, der gør det muligt at evaluere resultaterne fra et år til det næste.

Rådet gentager sin anmodning til Kommissionen om at udvikle sådanne mål som led i forbedringen af handlingsplanen.

Kommissionen vil, når Revisionsretten ønsker det, samarbejde med den med henblik på at fastlægge hensigtsmæssige foranstaltninger.

Rådet noterer sig, at forvaltningsregnskaberne og den konsoliderede balance korrekt afspejler både regnskabsårets indtægter og udgifter og den økonomiske situation pr. 31. december 2000, men er dog betænkelig ved de stadig tilbagevendende fejl og mangler, som har fået Revisionsretten til at tage forbehold, navnlig for så vidt angår oplysninger vedrørende forskud og acontobetaling, overvurderinger af udestående forpligtelser, ikke-balanceførte forpligtelser, der svarer til de retlige forpligtelser, der ikke er gjort til genstand for den fornødne budgetforpligtelse, og manglen på budgetforpligtelser. Kommissionen skal omgående iværksætte den handlingsplan, den har udarbejdet for at modernisere sin regnskabsplan, der betyder udvikling fra et kasseregnskab, til et periodiseringsregnskab, og tage hensyn hertil i det ændrede forslag om omarbejdning af finansforordningen.

Kommissionen har i de seneste år været i gang med at reformere sit regnskabssystem og ændret det fra et kontantbaseret system til et system baseret på periodiseringsprincippet. Revisionsretten har anerkendt, at nøjagtigheden af bogføringen af udgifter er blevet forbedret. Dette vil forbedre præsentationen af Fællesskabernes finansielle situation i fremtiden. Kommissionen har allerede indført nogle elementer af bogføring efter periodiseringsprincippet, men oplysningerne kommer ikke endnu fra et integreret bogføringssystem. Med henblik på yderligere modernisering har Kommissionen i den nye finansforordning, der blev vedtaget i juni 2002, indført nye bogføringsregler, der refererer til internationalt godkendte periodiseringsregnskabsprincipper. Gennemførelsen af denne nye metode tager dog tid og skal ske i successive stadier over adskillige regnskabsår.

Rådet noterer sig Kommissionens tilsagn om at styrke og udvikle systemerne for intern kontrol. Det anmoder om, at den sørger for en nøje anvendelse af de nuværende bestemmelser for så vidt angår kontrollen med medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer i forbindelse med strukturfondenes gennemførelse. Kommissionen skal i øvrigt afhjælpe de svagheder, der er fundet i driften af IFKS, og udvide kontrolbestemmelserne yderligere til den del af landbrugsudgifterne, der ikke er dækket heraf. Det tilskynder endelig Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på at sikre en effektiv iværksættelse af kontrolsystemerne for de andre udgifter.

I 2001 og 2002 anvendte Kommissionen en stor del af sine revisionsressourcer på at kontrollere de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne havde indført med henblik på strukturfondene for perioden 2000-2006. Den er ved at udarbejde en rapport med sine konklusioner til forelæggelse for Europa-Parlamentet senest ved udgangen af 2002. Kommissionen er i sine kontroller meget opmærksom på eventuelle forvaltningsmangler i systemerne og anbefaler i givet fald afhjælpning eller anvender finansielle korrektioner. Kommissionen søger også at forbedre effektiviteten i sin kontrol ved at datamatisere planlægningen og opfølgningen (SYSAUDIT), fremlægge revisionsrapporterne til tiden og ved bedre at koordinere arbejdet med det arbejde der gøres i de nationale kontrolorganer, herunder bedre udnyttelse af de rapporter, den modtager under bilaterale aftaler. Denne

proces er et led i Kommissionens interne reformer, herunder de årlige forvaltningserklæringer. Denne proces forventes fuldstændig afsluttet ved udgangen af 2003.

Inden for landbrugssektoren søger Kommissionen aktivt at fremme god administrations- og kontrolpraksis ved at uddele vejledninger og redegørelser under særlige møder, der arrangeres for ekspertgrupper, og på bilateralt plan efter ønske.

Med hensyn til udvidelsen af overvågningsmekanismerne til den del af landbrugsudgifterne, der ikke direkte dækkes af IFKS, skal der mindes om, at det ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 kræves, at de administrations- og kontrolsystemer, der anvendes for visse fællesskabsstøtteordninger, skal kunne fungere sammen og således, at data kan udveksles mellem dem og IFKS. Fristen for indførelsen af denne "forenelighed" udløber senest den 1. januar 2003. Kommissionens tjenestegrene har allerede truffet foranstaltninger til gennemførelsen deraf.

For så vidt angår indførelsen af SINCOM 2-regnskabssystemet er Rådet betænkelig ved de funktionelle svagheder, som Revisionsretten påpeger, og anmoder Kommissionen om at lægge særlig vægt på en styrkelse af systemets sikkerhed.

Der er gjort og gøres stadig en betydelig indsats for at forbedre SINCOM 2-systemet på en række aspekter, herunder med hensyn til sikkerheden. Se svaret på 2 i indledningen, afsnit 5.

BILAG - SÆRBERETNINGER 2000

Vedlagte bilag indeholder uddrag af Rådets konklusioner af Revisionsrettens særberetninger med Kommissionens svar.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 6/00 om rentegodtgørelser fra Fællesskabet på lån ydet til små og mellemstore virksomheder af Den Europæiske Investeringsbank som led i bankens midlertidige lånefacilitet**

Ingen punkter kræver bemærkninger fra Kommissionen.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 16/00 om udbudsprocedurerne for tjenesteydelsesaftaler under Phare- og Tacis-programmerne**

Rådet udtrykker betænkelighed ved en praksis, der i visse tilfælde har ført til begrænset konkurrence, utilstrækkelig formidling af oplysninger, mulig sammenblanding af interesser, inkonsekvent evalueringspraksis og mangler med hensyn til forvaltningen af dossiererne.

Rådet mener, at Kommissionen navnlig bør overvåge situationen med hensyn til ansættelse af personale og finanskontrol. Dette er særlig vigtigt i betragtning af den øgede decentralisering af forvaltningen af Phare-programmet og i mindre grad af Tacis-programmet. Den nye udgave af finansforordningen, der er ved at blive revideret, vil danne grundlag herfor.

Rådet opfordrer Kommissionen til fortsat at lade sig inspirere af Revisionsrettens beretning for yderligere at forbedre effektiviteten af udbudsprocedurerne for tjenesteydelsesaftaler under Phare- og Tacis-programmerne og til inden årets udgang at orientere Rådet om de foranstaltninger, der er truffet med henblik herpå. Rådet erkender dog, at forbedringer, især med hensyn til offentlige indkøb, er nøje betinget af bestemmelserne i en revideret finansforordning.

Procedurerne søges hele tiden forbedret, især for at udbedre de anførte mangler. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport om sine initiativer og kan fremsende en rapport til Rådet herom, når det ønsker det.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 18/00 om programmet for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation**

Rådet henstiller,

- at der i alle fødevarerprogrammer for fremtiden tages behørigt hensyn til de indhøstede erfaringer med fødevarerprogrammet i Rusland, og at der sørges for garantier for effektivitet samt for, at de fungerer efter hensigten;
- at såfremt det skulle blive nødvendigt med langfristet støtte til den russiske landbrugsfødevarersektor, bør der overvejes andre midler til at fremme det russiske landbrug end fødevarerhjælp, så man ikke griber forstyrrende ind i markedsmekanismerne;
- at EU forbedrer samarbejdet med de humanitære organisationer, som arbejder i Rusland, så indsatsen på det humanitære område bliver samordnet bedre.

Programmet til levering af landbrugsprodukter til Den russiske Føderation blev besluttet af Rådet den 17. december 1998. Programmet var EU's svar på en anmodning fra den russiske regering om hjælp til at afhjælpe den fødevaremangel, der var opstået på grund af den økonomiske krise i 1998 og den fejlslagne høst. Det er usandsynligt, at programmet vil blive gentaget på nøjagtig samme måde. De indvundne erfaringer vil blive udnyttet i forbindelse med kommende leverancer, og herunder især, at man allerede fra programmets begyndelse skal have afsat midler dertil, at det skal vurderes, hvilken type produkter der skal leveres, og på forhånd fastsættes et prisfastsættelsessystem.

Skulle det blive nødvendigt at yde langsigtet støtte til den russiske fødevaresektor, bør det overvejes, hvorledes russisk landbrug kan støttes i stedet for at yde fødevarehjælp, således at det undgås at forstyrre markedsmekanismerne.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 21/00 om forvaltningen af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande (særligt om landeprogrammering og projektforbereelse samt delegationernes rolle)**

Rådet opfordrer Kommissionen til

- yderligere at definere ansvarsfordelingen mellem hovedkvarteret og delegationerne
- at sikre, at den rette kompetence er til stede på alle poster i hovedkvarteret og i marken
- at foreslå foranstaltninger til sikring af et tættere samarbejde mellem ECHO og delegationerne for at forbedre sammenhængen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling
- sammen med budgetmyndigheden at arbejde for færre og mindre differentierede budgetposter

- at råde bod på de svagheder, som Revisionsretten redegør for i beskrivelsen af ansvaret, modtagernes eget bidrag, finansieringsforslagernes og aftalernes målsætninger og tidsplan
- at styrke planlægningen og den systematiske overvågning i hele programmeringscyklussen, navnlig ved at præcisere målene, instrumenterne og resultatindikatorerne
- yderligere at præcisere, hvordan man agter at lære af erfaringerne samt gøre politikkerne operationelle og implementere dem
- i forbindelse med den flerårige programmering at tilrettelægge sit arbejde således, at udvalgenes arbejdsbyrde fordeles ligeligt over hele året.

Rådet opfordrer Kommissionen til navnlig at koncentrere sig om at gøre den fælles erklæring om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik operationel og implementere den, til at omsætte Revisionsrettens henstillinger i konkret handling og til at tage disse henstillinger i betragtning i handlingsprogrammet for gennemførelse af EF's udviklingspolitik.

Rådet vil følge Kommissionens fremskridt med hensyn til at forbedre EF's udviklingssamarbejdes effektivitet og opfordrer Kommissionen til i sin årsrapport om udviklingssamarbejdet at orientere Rådet og Europa-Parlamentet om de trufne foranstaltninger.

Følgende resultater er allerede opnået vedrørende vigtige elementer af den reform af bistanden til tredjelande, der blev indledt i maj 2000:

- Det er hensigten at forbedre overensstemmelsen mellem bistandens planlægning og de politiske prioriteter ved at udarbejde strategidokumenter vedrørende lande og regioner. Der er hidtil udarbejdet over 110 sådanne landestrategidokumenter;

- Der er med henblik på at sikre en bedre sammenhæng mellem enkeltprojekternes udførelse og hele projektcyklus oprettet et samarbejdskontor ved navn EuropeAid. Siden er de gamle og uindfrie forpligtelser blevet halveret;

- For at få indført en mere lokal projektforvaltning er ansvaret herfor blevet decentraliseret til Europa-Kommissionens delegationer. Senest ved afslutningen af 2000 arbejder alle delegationer i Europa, Centralasien, Middelhavsområdet, Asien og Latinamerika samt 13 delegationer i AVS-landene efter denne nye model.

Kommissionen kan fuldt ud tilslutte sig Rådets henstilling om rationalisering af budgetkonti. Den har allerede i FBF for 2002 og 2003 foretaget rationalisering inden for nogle budgetkapitler og forventer støtte fra budgetmyndigheden, hvis der tages yderligere skridt i denne retning.

• Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 22/00 om evaluering af den reviderede procedure for regnskabsafslutning

Rådet finder, at i betragtning af, at der er for mange betalingsorganer i visse medlemsstater, er der som en passende reaktion på denne situation gennemført initiativer til forbedring af disse organers måde at fungere på i disse medlemsstater.

Rådet noterer sig på den ene side Rettens bemærkninger vedrørende de nødvendige tekniske forbedringer af de nationale attesterende organers aktiviteter, og beklager på den anden side, at der ikke findes EF-databaser, der tillader sammenligning mellem medlemsstaterne. Det ønsker, at de disponible sammenlignelige data skal kunne forbedre oplysningerne fra disse organer.

Rådet finder generelt, at anvendelsen af forligsorganet har fungeret tilfredsstillende. Dog må der ske forbedringer; således skal dette organ fungere uafhængigt, og der skal søges et kompromis for at undgå en forøgelse af tvisterne inden for Fællesskabet.

Medlemsstaterne bør efter Kommissionens opfattelse bestræbe sig yderligere på at begrænse antallet af betalingsorganer. En del af dem har stadig ingen berettigelse og kunne let lukkes. Desuden kan nogle af betalingsorganerne langt fra opfylde godkendelseskriterierne, men medlemsstaterne træffer ikke altid de foranstaltninger, der kræves i medfør af artikel 4, stk. 7, i Rådets forordning 1258/1999³.

Kommissionen havde lovet at overveje forslaget fra Revisionsretten om at oprette en database over fejlsatser. Den kan i øjeblikket ikke se, at udbyttet står mål med udgifterne. Næsten alle attesterende organer indberetter en fejlsats på under 1 %. For det lille antal tilfælde, hvor der påvises højere fejlsatser, foreslås der finansielle korrektioner. Dette er klart anført i de generelle beretninger. Sammenligninger af det samlede antal fejl (eller øverste fejlgrænser) har kun interesse, hvis hele befolkningen kan undersøges med brug af statistiske metoder for indsamling af oplysninger. Mange attesterende organer kan imidlertid ikke af gode grunde benytte en sådan teknik for hele befolkningen. Enhver sammenligning bliver derfor umulig.

Kommissionen deler Rådets positive holdning til forligsproceduren og føler, at den har spillet en vigtig rolle ved den almindelige forbedring af proceduren for regnskabsafslutning. Forligsorganets uafhængighed er allerede et klart krav som omhandlet i Kommissionens beslutning nr. 94/442/EF, ændret ved beslutning 2000/649/EF af 12. oktober 2000, hvorefter fem medlemmer af forligsorganet skal udvælges blandt personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som er højt kvalificerede inden for de områder, der henhører under EUGFL, Garantisektionen, eller har praktisk erfaring i finansiell revision.

Med hensyn til forsøgene på at nå til et kompromis vil Kommissionen gerne i overensstemmelse med sit svar på Revisionsrettens særberetning nr. 22/00 anføre, at den ifølge EU-retten skal udelukke udgifter, der ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med Fællesskabets regler, fra finansiering fra Fællesskabets side, og at den derfor ikke kan indgå kompromiser, der ikke er forenelige med denne forpligtelse. Kommissionen følger dog forligsorganets konklusioner, i tilfælde hvor de er bedre tilpasset arten af og alvoren i overtrædelsen og den finansielle skade, som Fællesskabet har lidt, end dens tjenestegrenes oprindelige forslag.

Endelig skal det i spørgsmålet om indbringelse af sager for EU-domstolen påpeges, at traktaten overdrager medlemsstaterne denne ret, som hverken Kommissionen eller forligsorganet kan begrænse. I dette tilfælde kan medlemsstaterne klage over regnskabsafslutningsbeslutningen, også selv om de har opnået en nedsættelse af den foreslåede finansielle korrektion ved hjælp af forligsproceduren.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 23/00**

Ingen punkter kræver bemærkninger fra Kommissionen.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 1/01 om EF-initiativet Urban**

Ingen punkter kræver bemærkninger fra Kommissionen.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 2/01 om forvaltningen af den humanitære nødhjælp til ofrene for krisen i Kosovo (ECHO)**

Rådet opfordrede Kommissionen til senest i efteråret 2002 at aflægge rapport om opfølgningen af Revisionsrettens beretning. Det henviste også til sine konklusioner af 29. maj 2000 i forbindelse med gennemgangen af Revisionsrettens særberetning nr. 2/2000, hvori det erkendte det ønskelige og nyttige i, at Revisionsretten fortsat udarbejder særberetninger om EU's aktiviteter i Balkanregionen. I denne forbindelse anbefalede Rådet, at særberetningerne også tager sigte på at vurdere virkningerne af den ydede bistand.

Revisionsretten har påvist, at bestemmelser og procedurer i forbindelse med humanitære aktioner bør forenkles. Behovene i forbindelse med de humanitære bistandsaktioner er blevet taget i betragtning ved de administrative reformer, hvorunder finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne dertil er blevet omarbejdet. ECHO er ved at udvikle en klarere partnerskabsrammeaftale, der er i bedre overensstemmelse med de tilpassede regler og med ECHO's og dets internationale partners, især FN's, mandater.

Rådet er allerede bekendt med, at Kommissionen har godkendt en ny rammebeslutningsprocedure for katastrofeprocedurerne for at kunne reagere mere smidigt i sådanne situationer. Som følge af indførelsen af denne nye procedure har ECHO siden 2001 været med i første linje blandt donorer i forbindelse med alvorlige katastrofer. ECHO kan nu i tilfælde af nye katastrofer træffe beslutning inden for en given ramme og i løbet af en frist på højst 72 timer. Siden indførelsen af de nye procedurer er nødhjælpsproceduren blevet anvendt 4 gange. Kommissionen har i alle tilfælde godkendt beslutningen om ydelse af midlerne i løbet af højst 3 dage efter katastrofen. Efter disse beslutninger følger en fast track-proces med henblik på udbetalingen af midlerne (5 dage).

De mere omfattende forhandlinger mellem Kommissionen og FN-familien med henblik på at udvikle nye strømlinede arbejdsprocesser og strategiske dialoger med FN og andre internationale partnere er godt i gang og ret fremskredne. Revisionen af aftalen mellem EU og FN vil stadig tage nogen tid, fordi FN og EU blandt andet skal blive enige om kvantificerbare og målelige resultatindikatorer. Det er dog hensigten, at forhandlingerne skal være på et meget avanceret stadium ved udgangen af 2002. Det afhænger imidlertid også af, om FN-systemet hurtigt kan gå i gang med næste fase af dialogen.

- *En rapporterende FN/EU-undergruppe har påvist en række områder, hvor der kan foretages forbedringer og som skal være kerneområderne for den reviderede aftale.*

³ Hvorefter den ansvarlige myndighed skal lukke betalingsorganet, hvis godkendelseskriterierne ikke opfyldes, eller skal give klare oplysninger om de tilpasninger, der skal foretages, samt en tidsplan for gennemførelsen.

Kommissionen er allerede rede til at fritage sine FN-partnere fra at skulle indsende en foreløbig finansrapport i forbindelse med kontrakter med 12-måneders løbetid eller kortere, under forudsætning af at FN-partnerne tilstiller ECHO foreløbige rapporter med tilstrækkelig operativ information til, at virkningerne af de opnåede resultater kan vurderes.

- *Kommissionen afsluttede i maj 2002 en brevveksling med FN's generalsekretariat med henblik på en forlængelse af finansieringen af de indirekte udgifter til Verdensfødevarerprogrammet, indtil forhandlingerne om FN/EU-aftalen er afsluttet.*

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 3/01 om Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeriaftaler og Kommissionens svar**

Rådet har gennemgået Revisionsrettens særberetning nr. 3/2001 om Kommissionens forvaltning i perioden 1993-1999 af de fiskeriaftaler, der er indgået med Marokko, Mauretanien, Grønland, Senegal og Argentina, som sammen udgjorde 92 % af de betalinger, der blev afholdt over 1999-regnskabet⁴.

Det noterer sig de forklaringer, Kommissionen har givet om de foranstaltninger, der er truffet, men opfordrer samtidig Kommissionen til at gøre en større indsats for at afhjælpe de mangler, som Revisionsretten har påpeget.

Rådet noterer sig fremlæggelsen af den eksterne evalueringsrapport i 1999⁵, idet det dog bemærker, at den ikke er blevet drøftet tilstrækkeligt. Rådet finder det derfor nødvendigt at få en indgående udveksling af synspunkter om evalueringsrapporten for 1999 og Rådets konklusioner fra 1997 på baggrund af en ajourført evaluering ved Kommissionen af rapporten fra 1999 og de erfaringer, som man i mellemtiden har indhøstet. Det bemærkes, at en sådan drøftelse kunne være et værdifuldt input til den generelle revision af den fælles fiskeripolitik. Rådet retter endvidere en kraftig opfordring til Kommissionen om at fremlægge en dækkende analyse af alle tredjelsaftaler, inden den påtænker en ny ekstern evaluering. Formålet med denne analyse bør være en generel gennemgang af politikken, herunder ikke-kvantificerbare elementer, som f.eks. Unionens politiske forbindelser, den strategiske betydning af, at Fællesskabets flåde er til stede i tredjelandets farvande, de økonomiske og sociale omkostninger ved ikke at indgå fiskeriaftaler, fiskeriaftalernes bidrag til et bæredygtigt fiskeri i hele verden og aftalernes virkninger for tredjelændenes udvikling.

Rådet opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag, der kan afhjælpe de mangler, der skitseres i rapporten for 1999 og i Revisionsrettens beretning. Der er behov for en yderligere forbedret overvågning og evaluering af aftalerne med større vægt på bestandenes bæredygtighed. Det opfordrer navnlig Kommissionen til at iværksætte et løbende overvågningssystem og fastlægge kriterier og resultatindikatorer for hver enkelt af disse aftaler med henblik på at måle deres effektivitet i hele deres løbetid.

⁴ Rådet har noteret sig, at to af de omhandlede aftaler (med Argentina og Marokko) ikke længere er i kraft, og at der er forhandlet nye fiskeriprotokoller med Grønland og Mauretanien.

⁵ Dok. 11763/99 PECHE 181.

Rådet opfordrer i overensstemmelse med sine konklusioner fra 1997 Kommissionen til at overveje, i hvilket omfang der kan opnås større fleksibilitet i gennemførelsen af fiskeriaftalerne.

Rådet noterer sig, i overensstemmelse med sine konklusioner fra 1997, at det er nødvendigt at undgå underudnyttelse af fiskeriaftalerne. I den forbindelse erindrer Rådet om sin opfordring til Kommissionen om at undersøge muligheden for at tildele andre medlemsstater underudnyttede fiskerimuligheder, uden at princippet om relativ stabilitet anfægtes.

I overensstemmelse med 1997-konklusionerne opfordrer Rådet Kommissionen til at fremlægge passende forslag med henblik på en mere afbalanceret fordeling af aftalernes omkostninger gennem en ikke-diskriminerende udvidelse af anvendelsesområdet for redernes betaling af licensafgifter samt en forbedring af aftalernes omkostningseffektivitet.

Rådet opfordrer Kommissionen til at undersøge det hensigtsmæssige i og muligheden for at indføre økonomiske garantier og forskud fra rederne i alle fiskeriaftaler som et middel til at undgå underudnyttelse af fiskerimulighederne.

a) Analyse af aftalerne

Kommissionen vil i december 2002 udsende en meddelelse med en redegørelse for en ramme for fællesskabstiltag for fiskeri i fjerntliggende farvande, hvori Rådets konklusioner af oktober 1997, evalueringsrapporten fra 1999, Revisionsrettens beretning fra 2001 og Kommissionens tjenestegrenes erfaringer fra gennemførelsen af fiskeriaftalerne tages i betragtning.

Kommissionen vil i sin meddelelse foreslå, at Kommissionens politik for fiskeri i tredjelands farvande orienteres i retning af indførelse af bæredygtigt fiskeri ved hjælp af fiskeripartnerskaber med udviklingslandene.

Kommissionen vil meget gerne udbrede anvendelsen af reglerne og principperne for god regeringsførelse og anbefaler, at de bestående evalueringsinstrumenter anvendes, samt fastholder, at kommende partnerskaber skal følges op.

En omfattende analyse af fiskeriaftalerne bliver igangsat i 2003.

b) Fastlæggelsen af resultatindikatorer

Kommissionen har indledt en undersøgelse med henblik på at fastlægge kriterierne og resultatindikatorerne for bilaterale aftaler. Undersøgelsen forventes afsluttet i 2003.

c) Udveksling af uudnyttede fiskemuligheder mellem medlemsstaterne

For at udnytte fiskerimulighederne ifølge aftalerne optimalt overfører Kommissionen altid de fiskerimuligheder, som et land ikke har udnyttet, til andre lande, der har anmodet derom, under hensyn til den relative stabilitet.

Den søger på lignende måde systematisk at få mest for budgettets midler, bl.a. under hensyn til skibsredernes bidrag.

Derfor omfatter de protokoller, som EU for nylig har forhandlet til ende med Senegal, Angola og Kiribati, en forhøjelse af redernes bidrag.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 4/01 om revisionen af EUGFL, Garantisektionen, og gennemførelsen af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)**

Rådet henstiller,

- at Kommissionen præciserer IFKS-reglerne for at imødegå vanskeligheder i fortolkningen af dem og lette anvendelsen af sanktioner;
- at Kommissionen fortsat bestræber sig på yderligere at forenkle IFKS-reglerne;
- at Kommissionen overvejer at udarbejde costbenefitanalyser af IFKS på grundlag af pålidelige finansielle data om pålagte sanktioner; og

Den nye IFKS-forordning (EF) nr. 2419/2001 trådte i kraft den 1. januar 2002 og ledsagedes af en række vejledninger og redegørelser, der har forenklet administrations-, kontrol- og sanktionsprocedurerne betydeligt. Den nye forordning betragtes som et betydeligt skridt i retning af en forenkling af kontrollen, men det var også hensigten at stramme udgiftskontrollen. Medlemsstaterne må dog for at få det optimale udbytte af den i mange tilfælde tilpasse deres administrations- og kontrolprocedurer tilsvarende.

Ved hjælp af forbedrede indberetningsprocedurer, især med hensyn til information om sanktioner, lettes costbenefitanalyserne af IFKS. Se venligst også oplysningerne i indledningen til kapitel 10.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 6/01 om mælkekvoter**

Rådet henstiller, at denne særberetning fra Revisionsretten tages i betragtning som et bidrag til Kommissionens midtvejsvurdering af mælkekvoteordningens udvikling.

Kommissionen har i sine forslag i Agenda 2000 som led i midtvejsreformen specifikt henvist til henstillingerne i Revisionsrettens særberetning om mælkekvoteordningen.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 7/01 om eksportrestitutioner - Destination og overgang til fri omsætning**

Rådet henstiller,

- at Kommissionen overtager ansvaret for godkendelsen af kontrol- og overvågningselskaberne, således som det allerede er tilfældet i forbindelse med fødevarehjælp;
- at fratagelsen af et kontrol- og overvågningselskabs godkendelse kommer til at betyde suspension for alle selskaber i den pågældende koncern;
- at Kommissionen får til opgave at opbevare og ajourføre de eksempler på ankomstbeviser, som kan godkendes, samt at koordinere kontrollen af beviser i tredjelande;
- at Kommissionen undersøger mulighederne for at undgå, at der ydes eksportrestitutioner for produkter, som i henhold til frihandelsaftaler indføres til tredjelande og EU med anvendelse af nedsatte toldsats, når der er konstateret karruselsvig;

- at Kommissionen undersøger muligheden for kun at kræve ankomstbeviser i tvivlstilfælde eller i forbindelse med eksport til højrisikodestinationer og at indføre alternative beviser (transportdokumenter, fakturaer) og kontroller.

Anvendelsen af kontrol- og overvågningsselskaber i forbindelse med proceduren til betaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter efter Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 eller ved udvælgelsen af de kontrol- og overvågningsselskaber, der er ansvarlige for "kontrol" i forbindelse med fremskaffelsen af produkter, der skal leveres som fødevarerhjælp under Rådets forordning (EF) nr. 1292/96, skal opfylde forskellige formål.

Kommissionen er ansvarlig for Fællesskabets fødevarerhjælp, og for at koordinere alle operationer med henblik på leveringen deraf anvender den kontrol- og overvågningsselskaber, såkaldte "monitors", der har ansvaret for kvalitets- og mængdekontrol og som påser produkternes pakning og mærkning. Disse kontroller udføres under hele leveringskæden fra fabrikken, før og under læsningen og indtil den afsluttende aflevering. Med henblik på denne kontrol beskæftiger Kommissionen et antal sådanne overvågningselskaber, der udvælges ved udbud og som betales for de tjenester, de yder.

Kommissionen har undersøgt procedurerne i forbindelse med eksportrestitutionerne nøje. Den vedtog ændringerne til forordning (EF) nr. 800/1999 den 11. juli 2002 som forordning nr. 1253/2002 (EFT L 183 af 12.07.2002, s. 12).

Forberedelserne er gjort til et udbud med henblik på udarbejdelse af et katalog over de toldformularer og -stempler, der benyttes i 51 tredjelande.

Kommissionen undersøger i øjeblikket Rådets henstillinger om, at der ikke bør betales restitutioner for produkter, der omfattes af nedsat told eller nultold ved import til EU. Kommissionen har allerede overvejet dette spørgsmål i sammenhæng med forbindelserne mellem EU og de øst- og centraleuropæiske lande og specielt de tre baltiske stater.

En lempelse af betingelserne vedrørende ankomstbeviser på bestemmelsesstedet i overensstemmelse med Rådets anbefalinger er ikke mulige, fordi det ville indebære risiko for at miste kontrollen over eksporten til lande, for hvilke der ikke er restitutioner, hvis et sådant bevis kun kræves ved tvivl eller for bestemmelsessteder med høj risiko. Herved ville EU også udsætte sig for betydelig kritik for den måde, hvorpå det kontrollerer sin subsidierede handel med tredjelande, især på baggrund af at det har indgået en international aftale om ikke at yde eksportrestitutioner for bestemte markeder.

Der er Kommissionens opfattelse, at der ikke ville være tilstrækkelige garantier for ankomst til det tredjeland, som restitutionen udbetales for, hvis der kun skulle fremlægges transportdokumenter og fakturaer i forbindelse med differentierede restitutioner.

Som led i den administrative forenkling af procedurerne for fremlæggelse af ankomstbevis har Kommissionen imidlertid fordoblet de beløb, der omhandles i artikel 17 i forordning (EF) nr. 800/1999 og for hvilke det ikke er nødvendigt at fremlægge importbevis - transportdokumentet alene er tilstrækkeligt. Denne ændring er med i den forordning, der er nævnt i andet led.

Desuden er EUGFL-revisorerne ved at planlægge besøg i år hos internationale søtransportsselskaber for på stedet at undersøge, om de kan benytte data vedrørende skibenes og containernes rejser til kontrol.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 8/01 om restitutioner for produktion af kartoffel- og kornstivelse**

Rådet henstiller til Kommissionen, at den

- for så vidt angår ordningen med produktionsrestitutioner for korn- og kartoffelstivelse
 - forenkler ordningen for beregning af restitutionssatserne
 - klart fastsætter, hvilken kontrol der skal foretages for at afhjælpe de svagheder ved kontrollen, der er anmeldt på dette område
 - i højere grad koncentrerer kontrollen om den finansielle risiko
- for så vidt angår produktions- og forarbejdningsstøtten for stivelseskartofler
 - klart definerer bestemmelserne, således at der kan foretages en ensartet kontrol i medlemsstaterne.

Restitutionsberegningemetoden undersøges i øjeblikket på baggrund af resultaterne og konklusionerne af den undersøgelse til evaluering af stivelsessektoren, som Kommissionen har bestilt. Alle faktorer, der påvirker beregningen og derved konkurrencedygtigheden af EU's produkter, bliver analyseret, herunder restitutionens relative værdi af produktets kostpris, muligheden for substitution mellem stivelser og transportomkostningernes virkning.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 9/01 om programmet for forskeres uddannelse og mobilitet**

Rådet understreger behovet for, at Kommissionen systematisk kontrollerer, om alle de kriterier (f.eks. aldersgrænser, kvinders deltagelse), som den opstiller for eurokonferencer, praktiske kurser og sommerkurser, overholdes. Især bør der indhentes oplysninger om sponsorstøtte til disse arrangementer fra anden side, og procedurene bør ændres, så det sikres, at der foretages al den nødvendige kontrol, og at den samlede støtte ikke overstiger de samlede omkostninger ved arrangementet.

Kommissionen kontrollerer systematisk før betaling kriterierne for støtteberettigelsen af udgifter (alder, nationalitet). De øvrige kriterier der skal fremmes (geografisk balance, ligestilling mellem kønnene, deltagelse af mindre gunstigt stillede regioner, fra erhvervslivet) checkes på grundlag af svarene på de spørgeskemaer, der uddeles til deltagerne. Desuden har Kommissionen for så vidt angår den tilsvarende aktivitet under 5. rammeprogram sikret sig, at udgiftsangivelserne indeholder et krav om, at det er de samlede udgifter der skal indberettes og at enhver gevinst for kontrahenten skal være udelukket ifølge kontrakten.

Rådet ser frem til, at Kommissionen forvalter mobilitetsforanstaltningerne yderst strengt og anvender skærpede interne revisionsforanstaltninger i løbet af det nuværende femte rammeprogram og det fremtidige sjette rammeprogram. Sidstnævnte vil sandsynligvis udvide Fællesskabets aktiviteter og udgifter på dette vigtige område betydeligt.

Der blev mellem 2001 og 2001 gennemført interne analyser af IHP-programmet, især med hensyn til finansieringskilder, databehandling og forsøgsordninger, med henblik på

overførsel af visse kontraktaktiviteter fra "Administration og finans"-kontoret til de operative enheder for at forbedre projektforvaltningens kvalitet ved hjælp af bedre integration af de videnskabelige og kontraktmæssige aspekter. Der følges i øjeblikket op på disse bemærkninger og anbefalinger.

Der er blevet indført interne revisionsstandarder efter en detaljeret handlingsplan, bl.a. for programmet for forskeres videreuddannelse og mobilitet. Målet er at få bedre kontrol over aktiviteterne i forhold til målene.

De indførte standarder vil blive integreret i planlægningen af forvaltningsordningerne i forbindelse med fremtidige rammeprogrammer.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 10/01 om den finansielle kontrol af strukturfondene - Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97 og 1681/94**

I den henseende finder Rådet, at Kommissionen fortsat bør give klare og sammenhængende anvisninger, og navnlig fastlægge ansvarsområderne, inden for rammerne af de forordninger, der er anvendt i programmeringsperioden 1994-1999, samt dem, der skal anvendes i perioden 2000-2006.

Koordinationen af anvendelsen af forordning 2064/97 mellem strukturfondsafdelingerne sikres af GD for regionalpolitik, der ligeledes siden august 2000 har hovedansvaret for både kontrollen af medlemsstaternes overholdelse af forordningen og for at give råd og rådgivning. På baggrund af de detaljerede anbefalinger i forbindelse med revisionsaktiviteterne, de oplysninger, der er blevet givet under møderne som led i bilaterale administrative aftaler, og svarene på individuelle spørgsmål er der ingen grund til, at medlemsstaterne ikke er fuldt orienteret om deres forpligtelser.

Med gyldighed for perioden 2000- 2006 er bestemmelserne vedrørende strukturfondene i forordning 2964/97 blevet overført til forordning 438/2001, medens de via forordning 1386/2002 for første gang anvendes på Samhørighedsfonden. Kommissionen er ved at kontrollere de systemer medlemsstaterne har indført for at opfylde deres forpligtelser ifølge denne lovgivning, især med hensyn til uafhængig kontrol af systemer og projekter samt udstedelsen af revisionscertifikater før afslutning. Den fremlægger en rapport om de nye systemer ved udgangen af 2002.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 11/01 om Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde**

Rådet noterer sig de fremskridt, der er gjort siden revisionsperiodens afslutning, men er betænkeligt ved den langsomme gennemførelse af Tacis-CBC-programmet, især for så vidt angår dets væsentligste element, nemlig grænseovergangsfaciliteter og grænseovervågning. Kommissionen tilskyndes derfor til at fortsætte og intensivere sine bestræbelser på at fremskynde programmets gennemførelse, især på dette område, og til hurtigt at overveje, hvordan EU's bistand i højere grad kan centrerer om at forbedre effektiviteten af grænsekontrollen og transitten ved Phare-Tacis-grænseovergangene.

Rådet udtrykker tilfredshed med den vellykkede finansiering under faciliteten for små projekter (SPF) og tilskynder Kommissionen til yderligere at øge SPF-andelen af den samlede finansiering. Rådet udtrykker også tilfredshed med intensiveringen af det arbejde, der foregår vedrørende Tacis-Phare-grænserne under CBC-programmet.

I forbindelse med udviklingen af en strategi for EU's nuværende og fremtidige ydre grænser opfordres Kommissionen til at fortsætte og intensivere sine bestræbelser på at forbedre koordineringen og interoperabiliteten mellem Tacis, Phare og Interreg. Koordineringen med tredjelande kan også forbedres ved, at der etableres en dialog mellem de støttemodtagende nye uafhængige stater på den ene side og EU- og Pharelandene på den anden side. Kommissionen opfordres i den forbindelse til at overveje, hvordan man kan sikre, at Phare-finansieringen bliver mere lettilgængelig for projekter ved Tacis-Phare-grænserne.

På baggrund af disse konklusioner og Rettens beretning opfordres Kommissionen til senest inden udgangen af juni 2002 at aflægge rapport til Rådet om de foranstaltninger, den har truffet for at øge virkningen af Tacis-CBC-programmet.

Programmet har medført nogle mærkbare resultater. En grænsepost blev færdiggjort i Leushen i Moldova i 2001 og fire grænseovergange færdiggjort i 2002, Salla og Svetogorsk på den finsk/russiske grænse, grænsekontrollen i Chop på den ungarsk/ukrainske grænse og grænseposten i Kameny Log på grænsen mellem Belarus og Litauen. En bro, Jagodin-broen over floden Boug mellem Ukraine og Polen med tilkørselsveje dertil, blev ligeledes færdiggjort i 2002. Disse kontroller har bidraget til en mere effektiv og grundig kontrol og nedbragt ventetiden. Opførelsen af en ny grænsekontrol ved Bagrationovsk mellem Kaliningrad og Polen begyndte i juni 2002 og skal fuldendes tidligt i 2003. Yderligere blev arbejderne indledt på en grænsetrækning mellem Belarus og Litauen i marts 2002.

Kommissionen noterer, at faciliteten for små projekter ifølge Rådets ønsker bør have en endnu større andel af den samlede finansiering. Denne facilitet ses som velegnet til at fremme integrationen på tværs af grænserne på både lokalt og regionalt plan ved at sammenkæde Tacis-projekterne med INTERREG- og PHARE-projekterne.

Bedre koordinering mellem Tacis CBC, INTERREG og PHARE har været og er fortsat en af Kommissionen prioriteringer. Da de fleste af de nuværende Tacis/PHARE-grænser forventes at blive Tacis/INTERREG-grænser i 2004, har hovedvægten i forbindelse med arbejdet været lagt på sidstnævnte. I april 2001 offentliggjorde Kommissionen "A Guide to bringing INTERREG and Tacis together" med nogle praktiske foranstaltninger til at lette forberedelsen og gennemførelsen af fælles projekter over grænserne. Guiden anvendes i stadig større omfang, og der er ved at blive udviklet yderligere procedurer med henblik på sammenkædning af disse to instrumenter. Der blev i november 2001 holdt et seminar i St. Petersborg, hvor deltagerne fra alle relevante nye uafhængige stater, kandidatlande og medlemsstaterne fik lejlighed til at drøfte emner vedrørende koordineringen mellem de forskellige fællesskabsinstrumenter og det grænseoverskridende samarbejde mere generelt som et af nøgleelementerne i EU's strategi vedrørende dets nuværende og fremtidige grænser.

I de kandidatlandes grænseregioner, der støder op til nye uafhængige stater, kan nationale programmidler under PHARE anvendes til at støtte sociale og økonomiske aktiviteter af grænseoverskridende art. Herved kan de midler, der er nødvendige til forbedringen af koordinationen med det grænseoverskridende samarbejdsprogram under Tacis, fremskaffes over de nationale programmer under PHARE.

I grænseområder, der støder op til nye uafhængige stater, opmuntres kandidatlandenes myndigheder til at øge anvendelsen af PHARE's nationale programmidler til at støtte sociale og økonomiske aktiviteter af grænseoverskridende art og dermed løse problemerne med at trække grænselinjerne ved EU's potentielt nye grænser. En veludformet nærhedspolitik, der bygger på de nuværende politiske rammer, vil sikre, at det udvidede EU og dets naboer

uddyber deres fælles interesser og aktiviteter. Midlerne under PHARE's nationale programmer giver kandidatlandene den fleksibilitet, de har behov for til at fremme den økonomiske og sociale udvikling i deres grænseregioner, udvikle forbindelserne på tværs af grænserne og skabe gode naboforhold med de tilstødende ikke-kandidat lande. Herved bidrager midlerne under PHARE's nationale programmer til yderligere at udbygge koordinationen med Tacis/CBC-programmet.

Kommissionen imødekommer gerne Rådets opfordring til at udarbejde en rapport om ovennævnte foranstaltninger med henblik på at øge virkningen af Tacis CBC.

• **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 12/01 om strukturinterventionerne til fordel for beskæftigelsen: - EFRU-støttens beskæftigelseseffekt; ESF-foranstaltninger mod langtidsledighed, med svarene fra Kommissionen**

Rådet finder, at evalueringen af strukturinterventionernes virkning på beskæftigelsen bør forbedres, for at de kan blive så effektive som muligt.

Rådet finder, at en forbedring af evalueringen under alle omstændigheder bør tage hensyn til den forskelligartede karakter af interventionerne og de metoder, der anvendes til at måle interventionernes effekt, samt den nationale og regionale praksis, og at man derfor ikke bør omsætte evalueringen til en harmonisering af procedurerne, metoderne eller teknikkerne.

Endelig finder Rådet for så vidt angår Den Europæiske Socialfonds rolle i støtten til den europæiske beskæftigelsesstrategi, at der er behov for supplerende foranstaltninger for at sikre, at Fonden integreres fuldt og helt i strategien, og påpeger samtidig, at der med reformen af ESF nu er en tættere forbindelse mellem de aktiviteter, der støttes af ESF, og de fire søjler i den europæiske beskæftigelsesstrategi.

Efter Kommissionens opfattelse fastsættes rammerne for evalueringen bedre i forordningen om strukturfondene 2000-2006 end hidtil. Desuden har Kommissionen udsendt vejledninger om de forskellige evalueringsstadier, og de skulle bidrage til en forbedring af evalueringernes kvalitet og effektivitet og øge virkningen af strukturinterventionerne.

Kommissionen søger ikke at harmonisere procedurer, metoder eller teknikker, men formålet med dens vejledning er at udbrede kendskabet til bedste praksis og opmuntre medlemsstaterne til at udvikle metoder, der forbedrer kvaliteten af evalueringerne.

Kommissionen er enig i, at metoderne til evaluering af virkningerne af strukturinterventionerne på beskæftigelsen kunne forbedres yderligere. Da interventionernes karakter imidlertid er vidt forskellig, og deres mål er at forbedre effektiviteten og virkningerne i medlemsstaterne, mener Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at fastsætte en bestemt metode eller teknik til evaluering af virkningen af strukturinterventionerne. Kommissionen foretrækker at fremme sammenligneligheden ved hjælp af fælles terminologier, definitioner og strategier, hvor det er muligt.

Siden vedtagelsen af den nye ESF-forordning har Kommissionen sammen med medlemsstaterne forsøgt at fremme EFS's integration i den europæiske beskæftigelsesstrategi. Ved midtvejsrevisionen af strukturfondene bliver der lejlighed til at styrke forbindelserne mellem de fire søjler i strategien og de aktiviteter, der støttes af ESF.

- **Konklusioner vedrørende særberetning nr. 13/2001 fra Revisionsretten om forvaltningen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)**

Ingen punkter kræver bemærkninger fra Kommissionen.

- **Konklusioner vedrørende Revisionsrettens særberetning nr. 14/01 - opfølgning af Revisionsrettens særberetning nr. 19/98 om BSE**

Rådet henstiller, at Kommissionen foreslår de nødvendige forbedringer med henblik på indførelse af et mere effektivt system til identifikation og registrering af kvæg, der skal sikre, at et dyrs oprindelse og de bedrifter, hvor det er passeret, kan spores i tilfælde af BSE-diagnose.

Ifølge den udvidede ordning for identifikation og registrering af kvæg, som blev indført med Rådets forordning (EF) 820/97 og ført videre i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000, skal alle dyrs oprindelse spores, ligesom det skal vides, på hvilke bedrifter de har været. Medlemsstaterne skal oprette en database med oplysninger om alt kvæg og alle flytninger deraf. Kommissionen følger gennemførelsen af ordningen med identifikation og registrering af kvæg ved hjælp af kontrolbesøg, der foretages af Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret, som også udsteder de fornødne anvisninger.